

GLAS NARODA.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Štev. 101.

New York, 19. decembra 1900.

Leto VIII.

Rojaki na delo!

„GLAS NARODA“ je tekom leta dosegel 1548 naročnikov, kar v isti ni dokazuje, da se v Zjed. državah nahaja mnogo zavednih delavcev, katerim je prava delavska stvar v istini pri srcu, da ima pa „GLAS NARODA“ pri tolikem številu dobrih naročnikov, gotovo tudi šestkrat toliko — malo računamo — bralcev, je naravno. Nikakor pa nam ni ostati pri tem številu, temveč naprej bodi naše geslo, ako se nam poredi za prihodnje leto število naročnikov zvišati na 2000, potem bomo „GLAS NARODA“ v tej velikosti izdajali trikrat na teden za isto plačo, namreč za \$3 za vse leto 156 števk!

Rojaki delavci, ako božične praznike v kaj dobrega uporabite, vporabite jih v agitacijo za razširjanje lista „GLAS NARODA“, pravega, neodvisnega glasila trpečega stanu, ako pridobite novih naročnikov, obiskoval Vas bode v dvajsetem veku po trikrat na teden za \$3. Vse imamo urejeno za pomnoženo izdajo, potreba je samo denarne podpore, saj vendar ni velika žrtev 75 centov na tri mesece in zato dobite 49 števk lista „GLAS NARODA“.

S trikratno izdajo „GLAS NARODA“ bomo marsikomu v tej deželi in v starej domovini dokazali, da slovenski delavci tukaj napredujejo, zatoraj na delo, naprej!

Dvajseti vek nastopi kmalu, ta vek bode delavski vek, da delavci govoreči slovenski jezik ne zaostanemo za trpini drugih narodov, potreba je z njim vred naprej korakati, in se zavedati in to najlažje storimo, ako si naročimo in podpiramo neodvisne, prave delavske liste in napravimo konec hlapčevanju in mračnjastvu v deželi zlate slobode. Na delo dvajseti vek je pred nami, in ta vek naj bode vek slobode, bratoljublja, enakopravnosti in enakovalnosti!

K sklapu vošeno vsem naročnikom, podpornikom in soborilcem za zvišeno stvar

vesele božične praznike!

Uredništvo „GLAS NARODA“.

Žrtev požara.

Pri požaru poslopja št. 1132 Broadway v New Yorku je zgorela \$15,000 cenjena slika „The last meeting“ od Grosso in dva moža sta bila precej hudo poškodovana. Poslopje je štirinadestoposlojno visoko. V hiši je stanoval posestnik slike in še dva druga moža. Slika je bila mesec dni proti 10 centov vatopne razstavljena na ogled. Ista je predstavljala v krsti ležečo truplo mošta, katero so obdajale ženske. Pomemben scene so pojasnevale krožnice, katere so obiskovalcem stiskali v roke. Mrtvece je bil rone, kateremu so krsto obdajajoče ženske pomagale sladiti življenje. V ozadju so stali hudobni duhovi, pripravljeni odnesti truplo v Plutovo kraljestvo. Slika je bila izpostavljena v sobi, katere okna so bila zagrnjena s težkimi volnenimi zagrinjalji. Nekdo je videl ta zagrinjala goreti in z navedenim policajem skušal odpreti vrata. Ista so se od znotraj odprla in vnu je planila mlada deklica. Njoj sta sledila dva moža, kterima je gorela obleka na telesu. Vrgli so ju na tla in tako dolgo valjali, dokler se ni bil plamen zadušil in jo potem ošvedli v bolnišnico.

Potres na jugozapadu.

Knoxville, Tenn., 17. dec. Danes v čer med 9. in 10. uro so šutili 20 sekund trzajajoči potres v istočnem delu države Tennessee, v jugozapadni Virginiji, istočnem Kentuckyju in zapadni North Carolini.

Zlato in srebro.

Washington, 14. dec. Vseled ofcijalnega poročila so v Zjed. državah leta 1899. pridobili za 71 milijonov 53 tisoč 400 dolarjev zlata in za \$32,858,700 srebra. Pridetek zlata je bil največji v zgodovini Zjed. držav in je nadkriljeval prejšnje leto za \$3,053,400. Tudi pridetek srebra je bil leta 1899. nekoliko večji nego leto popreje; isti je znašal 54,764,000 unc proti 54,483,000 v prejšnjem letu.

Koliko zlata in srebra so pridelali v raznih državah in teritorijih je razvidno iz sledečega izkaza:

	Zlata	Srebra
Alabama.....	\$4,300	\$60,000
Alaska.....	5,459,500	84,000
Arizona.....	2,505,100	940,980
California.....	15,197,800	494,580
Colorado.....	25,892,800	13,597,740
Georgia.....	113,000	240
Idaho.....	1,889,000	2,311,080
Maine.....	3,600	300
Maryland.....	800	60
Michigan.....	100	67,680
Missouri.....	100	60
Montana.....	4,760,100	9,657,600
Nevada.....	2,219,000	506,040
New Mexico.....	584,100	301,890
North Carolina.....	34,500	180
Oregon.....	1,429,500	80,580
South Carolina.....	160,100	240
South Dakota.....	6,469,500	87,360
Texas.....	6,900	322,000
Utah.....	3,450,800	4,255,890
Vermont.....	100	60
Virginia.....	7,100	60
Washington.....	685,400	153,600
Wyoming.....	29,200	240
Skupaj.....	\$71,053,400	\$32,858,700

Leta 1899. je znašal skupni pridetek zlata na vsem svetu 306 milijonov 584 tisoč 900 dolarjev ali za 19 milijonov 156 tisoč 300 dol. več nego v prejšnjem letu; skupni pridetek srebra je znašal leta 1899. \$100,321,000. Pridetek zlata bi bil še veliko večji, da se ni vsled vojske v južni Afriki ustavilo delo v tamošnjih zlatih rudnikih.

V posameznih deželah vsega sveta so leta 1899. pridelali zlata in srebra v sledečih vrednostih:

	Zlata	Srebra
Zjed. države.....	\$71,053,400	\$32,858,700
Meksiko.....	8,500,000	33,367,300
Kanada in Nova Fundlandija.....	21,324,300	2,047,000
Afrika.....	73,227,100	
Avstralija.....	39,321,600	7,612,000
Rusija.....	22,167,100	80,900
Avstro-Ogrska.....	1,943,900	1,137,200
Nemčija.....	74,200	3,745,200
Norveška.....		100,102
Svedska.....	70,600	44,200
Italija.....	165,900	482,700
Spanija.....	2,000	1,471,800
Portugalska.....	4,700	2,300
Grška.....		795,600
Turčija.....	14,200	85,300
Srbija.....	13,300	11,000
Francoska.....		276,600
Velika Britanija.....	58,800	111,900
Argentina.....	137,700	230,100
Bolivija.....	68,500	6,506,400
Chili.....	893,600	2,852,800
Kolumbija.....	1,809,500	2,112,900
Ecuador.....	47,900	4,600
Venezuela.....	2,149,500	
Guajana (angl.).....	1,089,300	
Guajana (hol.).....	2,040,500	
Guajana (franc.).....	587,600	
Peru.....	1,688,700	
Uruguay.....	628,000	2,833,600
Cent. Amerika.....	34,400	
Japonska.....	584,200	554,800
Kitaj.....	790,800	996,100
Korea.....	5,574,400	
Ind. Indija (hol.).....	1,549,000	
Ind. Indija (angl.).....	117,000	
Ind. Indija (angl.).....	425,100	
Ind. Indija (angl.).....	8,517,500	
Skupaj.....	\$306,584,900	\$100,321,100

Velikanski promet z delnicami na borzi.

Dne 17. t. m. bil je na newyorški borzi najživahnej dan, kajti kupnja je obilgajami in delnicami bila je še večja nego oni dan po predsedniški volitvi. Na videz vladal je v pritličju največji nered, toda v resnici je bilo vse v redu, kajti pod krinko nerednosti in razburjenosti, vedel je vsaki igralec kaj mu je storiti. Delovalo se je na to, da se kurs vrednostnih listin kolikor mogoče poveča. Med tem ko so kupčevalci rasne delnice kupovali, prodajali so že „strokovnjaki“ one iste delnice za velik dobiček. Visokost dnevnega prometa znaša 1,500,000 delnic. Vknjiževanje nakupov se je valed ogromnega prometa zakasnilo.

Iz delavskih krogov.

Šesturni dan premogarjev.

Scranton, Pa., 16. dec. Fred. Dilcher, organizator „United Mine Workers“, je danes pri delavskem zborovanju izjavil, da bodo premogarij tekom prihodnjih petih let dosegli šesturni delavski dan. Dne 1. aprila ni pričakovati nikakega štrajka v okrajih trdega premoga, v slučaju pa da se kljub temu v pripori kak štrajk, pridružilo se mu bode vse premogarsko delavstvo od tu do Californije, ker unija popolnoma kontrolira pridobivanje premoga. Pri zborovanju, katero se bode vršilo meseca januarja v Indianapolisu, Ind., ustanovila se bode ženska podpornica organizacija, ktera bode v kratkem času štela 500,000 članov. Naloga organizacije bode, da se bodo vse za življenje potrebne stvari izključno le pri unijskih podjetjih nakupovale.

Še večji štrajk preti.

Kansas City, 18. dec. Predsednik unije železničnih telegrafistov se je danes na svojem potovanju v Chicago pogovarjal z vodji raznih železniških uslužbencev, da bi podpirali štrajkajoče telegrafiste na Santa Fe železnici. V Chicagi se bode podal k predsedniku Santa Fe železnice in v slučaju, da bi pri njem nič ne opravil, napovedali bodo splošen štrajk. Kakor videti, se železniška družba pripravlja na boj, ker vsprejema vse ljudi, katere le dobijo zamore, da bi jih v sili nastanila kot zaviralce in čuvaje pri izogibalščih.

1800 premogarjev štrajka.

Wilkesbarre, Pa., 17. dec. Od 1900 premogarjev, kateri delajo za Kingston Coal Co. je šlo danes 1800 možna štrajk. Pri včeršnjem zborovanju so premogarij sklenili v vseh premogokopih družbe štrajkati izvenem v Gaylord premogokopu. Pa tudi delavci iz slednjega se bodo v soboto pridružili štrajkjem, ako do ta čas ne bo štrajk končan. Ljudje zahtevajo izplačevanje zaslužka vsakega pol meseca, od slovljenju neupriličljivega poslovanja Tomaža Morgana, drugo, „topping“ pravilo, katero bi predpisovalo, da se kare nakladajo samo šest palcev čez rob, namesto 9 in pravico nastaniti lastnega „check weighmana“.

Veliki štrajk v Belgiji.

Antwerpen, 17. dec. Danes je šlo tu od 9000 do 12,000 pristaniških delavcev na štrajk. Ljudje zahtevajo dvojno plačo za nočno in ne lelj-sko delo. Vsi posestniki ladij, med temi tudi severo-nemški Lloyd in Red Star črta so zahtevno odklonili in ponudili samo 50 odstotkov povišanje. Štrajkarji spadajo k mednarodni pristaniški uniji in med sebojni pristaniški zvezi. Vlada je poslala vojaštvo na razne dele mesta, da bode z bodalom in svinčenkami zatrla nemire, ako namreč kateri nastanejo. Danes popoldne so zastopniki ladijnih družb imeli sejo, pri kateri so sklenili za nočno delo plačevati po 50 odstotkov več, nego za delo po dnevi, delo ob nedeljah pa odpraviti. Ako bodo delavci to ponudbo sprejeli, obetajo posestniki zvišati tudi plačo za dnevno delo.

Antwerpen, 18. dec. Štrajk pristaniških delavcev se je razširil sedaj na 30,000 mož, ker so se jim pridružili tudi nakladalci premoga. Mornarji, kurjači in strojevodji zapuščajo svoje ladje in se družijo k štrajkarjem. Iz Anglije pričakujejo danes 400 skabov. Policaji na konjih patrolirajo po cestah. Danes večer so priredili štrajkarji parado, katere se je udeležilo kakih petsto mož.

Izprememba v izplačevanju.

Pittsburg, Pa., 15. nov. 1. januarja bodo vsi premogarij dobivali svoje plače vsakih 14 dni. To se bode zgodilo v soglasju z državnim zakonom. Nekatere družbe so isto že ta mesec vpeljale, druge bodo pa storile to začetkom novega leta. 20,000 premogarjev bode to izpremembo z veseljem pozdravljalo.

Skabe napadajo.

Chicago, 17. dec. Prijatelji štrajkajočih telegrafistov Santa Fe železnice so včeraj večer oblegali postajo v Willow Springs. Telegrafist, kateri je zavzel prostor štrajkarja je dobil s svetilnino udarec po glavi; tudi so razbili vsa okna poslopja. Nadaljeno poškodovanje železniškega imetja je krajevna policija preprečila. Tudi so prerežali več telegrafskih žic.

Ardmore, I. T., 17. dec. V Dougherty, I. T., so današnje noč ne poznane osebe razbile okna postaje Santa Fe železnice in tudi streljali na telegrafista skaba, toda k sreči nikogar ranili. Sedaj deputiji stražijo poslopje.

Pri Kingstone Coal Co. štrajkajo.

Wilkesbarre, Pa., 18. dec. Štrajkarji Kingstone Coal Co. so imeli danes popoldne zborovanje, pri katerem so sklenili tudi premogarij Gaylord premogokopa pozvati na štrajk, valed česar bode število štrajkarjev na 2300 naraslo. Štrajkarji so zahtevno glede odslovljenja poslovođa Morgana opustili, zahtevajo pa, da se „topping“ pravilo zniža od 9 na 6 palcev.

Štrajkajo radi plače.

Belleville, Ill., 18. dec. Šeststo premogarjev Illinois & Missouri Coal Comp. je šlo danes na štrajk, ker ne dobe običajne plače in še to ne redno. Vsi štrajkajoči spadajo k premogarski uniji.

Newyorška božična drevesca.

Štiristo železničnih vozov božičnih drevesc, ktera so prišla v zadnjih dnevih v naše mesto, ne zadostuje vsem povpraševanjem, kajti skoro vsaka obitelj ne gleda na narodnost, si omisli to božično veselje.

Vsako leto se uporabi v Zjed. državah 3½ milijona božičnih drevesc, od katerih celih 600,000 na mesto New York odpade, kjer se prodajo z ogromnim dobičkom. „Industrija“ božičnega drevesca cvete najbolj v državi Maine, kjer ondošnji farmerji gojijo drevesca, ne da bi škodovali svoje gozde. Dasiravno tamošnji poljedelci siromaštva ne poznajo, cenijo „božično žetev“ baš tako visoko kakor poljetno. Drevesca se prodajajo na dva načina, namreč, ali prodaja farmer svoj pridetek sam na trgu, ali pa odda svoj obstanek drevesc kar v gozdu kakemu velikemu trgovcu, kateri je v Zjed. državah le deset, da se s to kupijo pečajo in napravijo vsako leto ogromne dobičke. Vslužbenci teh trgovcev pregledajo gozde in sklenejo s farmerji pogodbo za določeno število drevesc, ktera so kakor omenjeno v državi Maine najkrajše in najdražja. Sekanje drevesc velja za farmerje kot pravi praznik. Oni se napotijo v gozde s ženami in otroci, oče seka drevesa, sinovi odstranijo poškodovana vejčveja, a žene zvežejo po dvanajst drevesc skupaj. Za mala drevesca dobi farmer 5 centov, za večja od 10 do 15 centov. V mestih prodajajo se mala drevesca po 25 centov, a velika po dolarju.

BOŽIC

je pred darimi, ako rojaki pošiljate novce svojcem v staro domovino, obrnite se na FRANK SAKSER, 100 Greenwich Str., New York, kateri vam to najceneje in NAJHITREJE oprabi.

Kričeča krivica.

Dve primeri kapitalističnega prava.

St. Louis, Mo., 11. dec. Maurice Brennan, ki je baje dne 11. avgusta v St. Louisu skušal z dinamitom razstreliti voz poulične železnice, bil je obsojen — po politvah! — v desetletno ječo. Iz okoliščin, katere so v zvezi s to obsodbo kažejo, da da se je sodba vršila po želji kapitalistov. Ker se je policija ob priliki znanega štrajka po kapitalističnih nazorih slabo obnesla, padelje tudi policijski nadzornik Campbell v nemilost pri svojih glavarjih. Da to popravi „izumil“ je kmalu dinamitno zaroto, „zarotnike“ vjel in — potem je bil zopet „persona grata“ pri Whitakerju & Co. V to svrhu povabili so necega lopova, Ora Havilla iz Illinois, da uprizoni dinamitni napad. V obče se govori, da je slednji dobil dinamit pri zdravniku poulične železnične družbe. Vseled napada so pa aretirali — nedolžnega Brennana, pri kterem so našli 30 funtov dinamita. Kako je prišel dinamit v Brennanovo hišo, nesrečnemu ni znano, njegova žena le toliko ve, da je neki nepoznanec prinesel v odsotnosti ujenega moža zaboj v njegovo stanovanje, ne da bi povedal o vsebini zaboja. Jury, ki je obstala iz samih kapitalistov, obsodila je kljub vsem dokazom njegove nekrivde ubožega Brennana v 10letno ječo, dočim je pravi zločinec, kterega so kapitalisti sami najeli, Ora Havill, dobil podporo in pete odnesel čez meje. San Jose, Cal., 8. dec. Konstablerja Bergerowa, ki je letošnje poletje ustrelil dva delavca tukajšnje pivovarne, je danes porotno sodišče oprostil, dasiravno bi po zakonu in okoliščinah združenih s tem zločinom, Bergerow moral biti obsojen na smrt, kajti on je brez najmanjšega povoda ustrelil dva ne dolžna človeka. Izvestno ne želimo nesreče možu morilcu, temveč omenjamo slučaj le v dokaz kako je stališče delavstva v naši „slobodni“ republiki.

Bergerow ustrelil je namreč na pic nicu dva očeta, a sedanja porota ga je — kakor to pri kapitalistih običaj — oprostila. Ta dva slučaja predobita delavcem na najjasnejši način našo pravico, ktera dela samo za denar, a nikakor za pravico.

Parni kotel razletel.

Huntington, Conn., 17. dec. V tovarni Bridgeport Hydraulic Co. v Beaver Fallsu se je razletel parni kotel. Eden delavec po imenu Walker je bil na mestu usmrten, sedem drugih pa poškodovanih. Med slednjimi sta dva tako hudo ranjena, da je le malo upanja ju ohraniti pri življenju.

Nevarnost v božičnih praznikih.

Tudi veseli božični prazniki niso brez svojih resnih nevarnosti. Posebno obred na božični dan zamore postati resno nevaren za človeško zdravje ter prav lahko prouzroči hudo bolezen v želodcu, ker se pri istem jedo jedila, ktere imamo v etnom le redkokrat, posebno ribe in tudi ta jedila živajo v večji nego navadni meri. Zato moramo biti opretni in si preskrbeti ob pravem času za take slučaje pripravno z ravilo, katero je brez ugovora Trinerjevo ameriško grenko vino najbolj zanesljivo in istočasno zelo okusno zdravilo za vse bolezni želodca, ter čisti kri in krepeča ves život. Piši edinemu izdelovalcu tega v istini edino zdravilnega vina, kateri je edino le Jos. Triner, 437 W. 18. St., Chicago, Ill., ali vprašaj zunaj lekarnarja in ne vzemi drugo nego pristno Trinerjevo. Isto te bode sigurno ozdravilo in ako imaš to zdravilo doma, lahko se brez b. jazni udeležiš obhajanja božičnih praznikov.

Vojni davek znižali.

Predlog glede vojnega davka.

Washington, 15. dec. Poslaniška zbornica je sprejela danes predlog glede znižanja vojnega davka. V sedajni obliki so znižali davek za \$40,000,000 kakor je sklenil dotični odbor. Predsednik McKinley se je sicer trudil, da bi bili znižali vojni davek samo za \$30,000,000, toda pri tem ni imel sreče. Pivovarnarji so se hudo borili, da bi davek na pivo znižali na \$1,50 pri sodu, toda zaman, kajti davek ostane \$1,60. Dalje je zbornica sprejela predlog glede za pokojnine proračunane svote v znesku \$145,145,230.

Zopet rop zlatnine.

Minoli teden se je pripetilo v New Yorku več ropov zlatnine, enega policaja ni naznanila in se je še le sedaj zvedelo o njem. Dva moža sta stopila v prodajalnico Izidor Zgana na Delancey St. Zgana ni bilo v prodajalnici pač pa njegova postarana mati. Tujca sta se pogajala s staro ženo radi prodaje nekaj stare zlatnine. V ugodnem trenutku je eden lopovov zgrabil staro ženo za vrat, drugi pa vzel pet prstanov z demanti v vrednosti \$450 in nato oba zbežala. Stara žena je hitela za njima na cesto, toda bilo je prepozno, ker zločinca ni bilo nikjer več videti. Pred nekaterimi meseci so Zaganovo prodajalnico napadli na jednak način, toda takrat so roparje vjeli in obsodili v 18 mesečno ječo. Obdinstvo sumi, da se je v New Yorku pripetilo še več taci napadov, o katerih se ni nič zvedelo, ker baje policija „nima časa“ istih poročati.

Velik požar v Brooklynu.

V soboto popoldne je nastal ogenj v kleti petnadstropnega poslopja na Bedford Ave. in Fulton St. v Brooklynu. V poslopju je bila grocerijska prodajalnica in več dvoran, v kterih so imela razna društva svoja zborovanja. Poslopje je valed požara hudo poškodovano in ima posestnik najmanj \$30,000 škode. Kako je ogenj nastal se ni moglo dognati. Pred pogoriščem se je zbrala ogromna množica ljudstva in je policija le z veliko težavo zamogla vzdržati red.

SLOVENSKA PRATIKA za leto 1901

je nam te dni došla in velja posamezni komad 10 centov s pošto vred; prekupcem damo 100 komadov za \$6.

„GLAS NARODA“, 109 Greenwich St., New York.

Seveda...

mislja vsako pivo je dobro — Večinoma je tudi ...

Toda...

ako si kdaj pokusiš

SUPERIOR STOCK

pivo, potem veš da je boljše nego dobro. — Isto je NAJBOLJŠE

Bosch Brg. Co. LAKE LINDEN. NICH

PRODAJA SE POVSODI V SODČEKIH IN STEKLE. NICA.

Entered as second class matter at the New York, N. Y. Post office October 2, 1893.

„GLAS NARODA“.

List slovenskih delavcev v Ameriki. Izdajatelj in urednik: Published by F. SAKSER. 109 Greenwich St. New York City.

Na leto velja list za Ameriko \$3.—, za pol leta \$1.50, za Evropo za vse leto \$1.50, „ „ „ pol leta 75c, „ „ „ četrt leta 1.75 ✓ Evropo pošiljamo list skupno dve številki

„Glas Naroda“ izhaja vsako sredo in soboto.

GLAS NARODA“.

(„VOICE OF THE PEOPLE“)

Will be issued every Wednesday and Saturday. Subscription yearly \$3.

Advertisements on agreement.

Za oglase do 10 vrstic se plača 30 centov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne ujetnejo.

Denar naj se blagovoli poslati po Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljankam naredite naslovom:

„Glas Naroda“.

109 Greenwich St. New York City. Telefon 3795 Cortlandt.

Naša skrbna vlada.

Kongresu so zopet predložili običajni letni proračun, vendar tega naj bi dovolil svoto denarja za nakup raznovrstnih semen, ki jih zvezna vlada potem razdeli zastoj po vsej deželi. Po dotičnem predlogu bodo nakupili 241,000 funtov raznih semen za solato, čebulo, kumare, pesa, redkev, melone, zelja itd., 15,000 bušljev koruze, graha in fižola kakor tudi mnogo tisoč bušljev in funtov drugih semen, ki jih naša skrbna vlada razpošilja vsako leto v malih zavijkih po pošti na vse kraje Zjed. držav.

To je nekako najbolj abotno poslovanje, ki ga zvezna vlada vsako leto izvršuje. Ako bi oddelek za poljedelstvo razpošiljal redka semena kakor kulturne rastline, ki so za posameznike težavno dobiti, in katerih vpeljava bi bila deželi v splošno korist, bilo bi to v narodno gospodarskem interesu priporočljivo. Razpošiljanje semen pa, ki jih je lahko dobiti v vsaki večji trgovini, je brezpogojno smatrati kot potato in brezobzirnost nasproti takim prebivalcem in davkoplačevalcem, ki nimajo na razpolago niti polja, niti vrta, in kateri dostikrat živijo v ušesnih razmerah, da se z zamora v narodnem oziru tudi z Nemci bojovati, vendar česar nemški časopisje svetuje vladi, da ona Poljake sedaj višje ceni, nego popreje, osebno za časa mejnarodnih prepričanj. Naseljevanje Nemcev v poljskih pokrajinah se je popolnoma neumestno izkazalo, vendar česar ponovljeno naseljevanje, ki ga želi vlada zopet prirediti, nikakor ne bo imelo zaželjenega uspeha, kar tudi Nemci sami zatrjujejo. Poljaki v Nemčiji so nemški državljani in imajo one iste pravice kot Nemci sami, deravno slednji vsa mogoča sredstva uporabljajo, da zatirajo ne srečni narod, ki se pa nikakor ne bode uklonil barbarskemu terorizmu „kulturne“ Nemčije.

Kdor je tako srečen, da ima vrt, v katerem sadi in seje cvetlice, si vsakako na lastne stroške omisli že itak ceno semena, za obrtniškega vrtnarja pa od zvezne vlade razpošiljana semena sploh nimajo nikake vrednosti. Farmerji in obrtniške vrtnarje, ki rabi semena v velikih množinah, zamorejo mali zavijki, s katerimi mu bo zvezna vlada pomagati k boljše uspehu, le malo koristiti in v mnogih slučajih vrže iste v kak kot.

Vse ravnanje ni samo kakor že omenjeno nepravilno, ker so nepe možni meščani obdačeni, da zamo rejo premožni kako stvar brezplačno dobiti, ampak tudi zato, ker zvezna vlada ravna takorekoč kakor tekmovalka proti prodajalcem semen v deželi. Glede na slednje je dvakrat nepravilno, ker ista vlada sedaj priporoča načrt, vendar česar naj bi gotovi razred trgovcev namreč poslati ladij podpirali z več milijoni dolarjev. Na eni strani nepremagljivo tekmovanje proti vrsti trgovcev, na drugi pa podpiranje trgovcev, da bodo zamogli

bolje tekmovali. Tako nepravilnost v zvezi z abotno potratno goji naša skrbna vlada. Ako bode šlo tako dalje, potem zamore konečno delavce v velikih mestih zahtevati, da stric Sam njegovim otrokom pošlje sladice o božiču, kajti do tega imaravno toliko pravice kakor bogati posestniki vile, ki od zvezne vlade zahteva brezplačna semena za svoje vrtove.

Nemci in Poljaki.

Ker se v pruskih Poljaki pojavlja vedno večja narodna zavest in narodni ponos, in ker se berlinska vlada bji, da kljub nepopolnemu zatiranju Poljakov v Poznaju celo poznanski Nemci ne postanejo Poljaki, odredila je še strožje odredbe v vspešno zatiranje Slovanov Nemčije. Vlada je izjavila, da jo je panslavistična agitacija poljskega škofa pl. Stablskega v to prisilila, vendar je pravi vzrok iskati drugje.

V Lipskem postopala je namreč vlada sodnim potom proti posestniku poljske tiskarne Leitgeberja radi veleizdajstva in Leitgeberja kot potomca poljskih „vstašev“ tudi obsodila v ječo. Tekom obravnav se je dognalo, da hranijo par triještiri Poljaki v Rapersvyl v Švici takozvani „revolucionarni narodni zaklad“, ki ga želi vlada o pravi priliki v osloboditev svoje domovine v potresti. Vendar je svota tega zaklada tako malenkostna — 200.000 frankov — da treznomislci ljudje v njem ničesar drugega ne vidijo, nego utopijo sladkih nad. Toda baš ta malenkostna svotica je dovolj dokaza, vsled česar mora vsa poznanski poljski narod občutiti nemško barbarstvo.

Imenovani zaklad skupili so razni poljski rodoljubi in služi v probujo naroda kajti da Poljaki proti trem evropskim velesilam ničesar ne opravijo, to sami baš tako dobro vedo kakor njih tirani; ker pa konflikt med omenjenimi državami ni izključen, uporabili bi Poljaki to priliko za zopetno ustanovitev poljskega kraljevstva.

Da Poljaki v istini to nameravajo, svedoči nam dejstvo, da so za časa napetosti med Rusijo in Nemčijo, v Bismarckovej dobi ponudili nemškemu princu Friedrichu Karolu kraljevi prestol novega poljskega kraljevstva, ki bi se ustanovilo v Poznaju ter s pomočjo nemške vojske povečalo z ruskim delom bivše kraljevine Poljske. Iz tega sledi, da se oni zaklad samo ob tacihi prilikah uporabi.

Berlinsko časopisje je jednoglavno zatrjuje, da so Poljaki izvanredno hitro v gospodarskem smislu tekmovalci zadnjih desetletij napredovali. Vsled izbornega narodnega gospodarstva ustanovil se je takozvani srednji stan, ki ga v Poljaki do novejših dobe ni bilo opaziti, ta stan vzdržuje in povpešuje narodno zavednost in narodni ponos, ki povzdigne narod do one stopinje, da se zamora v narodnem oziru tudi z Nemci bojovati, vendar česar nemški časopisje svetuje vladi, da ona Poljake sedaj višje ceni, nego popreje, osebno za časa mejnarodnih prepričanj. Naseljevanje Nemcev v poljskih pokrajinah se je popolnoma neumestno izkazalo, vendar česar ponovljeno naseljevanje, ki ga želi vlada zopet prirediti, nikakor ne bo imelo zaželjenega uspeha, kar tudi Nemci sami zatrjujejo. Poljaki v Nemčiji so nemški državljani in imajo one iste pravice kot Nemci sami, deravno slednji vsa mogoča sredstva uporabljajo, da zatirajo ne srečni narod, ki se pa nikakor ne bode uklonil barbarskemu terorizmu „kulturne“ Nemčije.

Iz naših novih kolonij

Trgovina na Kubi.

Washington, 15. dec. Vsled poročila kolonjskega oddelka vojnega ministerstva so minole fiska leto na Kubi uvozili za \$71,681,187 blaga; od tega je bilo za \$34,347,008 iz Zjed. držav in za \$1,611,337 iz Porto Rike. Od začetka okupacije dec. 17. julija leta 1898 so uvozili skupno za \$113,846,603 blaga. V minole f-

skalnem letu so izvozili blaga iz Kube za \$45,228,446 in od tega za \$36,012,629 v Zjed. države in za \$81,589 na Porto Rico. Skupni izvoz, odkar se je prišla okupacija, znaša \$81,394,526.

Podrtija vojne ladije „Maine“.

Havana, Kuba, 15. dec. Odstranjevanje podrtija nekdanje vojne ladije „Maine“ se bode baje v kratkem pričelo. V pisarno pristanskega nadzornika je dospelo pet ponudb za odstranjevalna dela, toda pogodba še ni bila oddana. Podjetnik Mihael J. Dady je danes sem dospel. Glede oddaje pogodbe za kanalizacijo mesta, vlada v mestnem zboru različno mnenje in mislijo, da Dady ne bode dobil pogodbe.

Glavni governor Wood je imenoval višjega sodnika Fiscala in avditorja Dudleya komisarjem, da iz dekretov otoka izdelata sodnijski zakonik. Glavni governor se je podal v Matanzas na ogledovanje vojakov, utvrdil in popravljanja ob pristanišču.

Potres v Santiagu.

Santiago de Cuba, 16. dec. Minolo noč se je pojavil tu nenavdno silen potres. Pred potresom je bilo čuti gromenje jednako kakor razstrelba v kakem premogokopu. Po prvem hudem sunku sta sledila dva manjša. Bila je isti čas ravno velika plesna veselica v San Carlos klubu in med navzočimi je nastal tak strah in trepet, da istega ni moč popisati; več žensk se je onesvestilo in vsa družba je v največjem strahu planila na prosto.

V istem času se je v Morro Castle vršila vojaška plesna veselica, ki se je udeležilo več Američank. Slednje se niso mnogo prestrašile, marveč mnogo bolj zanimale za novo prikazen. Materijalna škoda v mestu ni velika, dasi trdijo, da je bilo več manjših poslopij poškodovanih.

Vojna med Boerci in Anglijo.

Hujše nego pričakovali.

London, 15. dec. Lord Kitchener potrjuje večeraj poročani britiški poraz pri Magaliesbergu, ki je velik hujši nego so mislili in morda najhujši vse vojske. Zgube na strani Angležev so znašale: pet častnikov in 9 moč umrlih, šest častnikov in 45 moč ranjenih, 18 častnikov in 555 moč pa pogrešanih. Med poraženimi oddelki so bile 4 stotnje Northumberland ev, ki so zasedali višino, del Yeomanryev in drugi, ki so hoteli na pomoč. Tudi Boerci so imeli velike izgube. Gen. Kuox je baje podil De Weta severno proti Thaba N'chu—Ladybrand črti, ki jo zasedali Angleži. De Wet je imel 3000 moč in na raznih krajih poskušal prodreti angleške črte. Isto se mu je naposled z velikimi izgubami vendarle presrešlo. Pri tej priliki so Angleži vplenili pri Dewetsdorp zgrubljeni top, jeden pompom in več vozov streljiva. Angleži menijo, da del boerske armade ne bode mogel prodreti proti severu. Angleško častništvo tembolj tarni radi tega poraza, ker se je isti pojavil baš na obletnici bitke pri Colenso, v kateri so Boerci gen. Bullerja tako hudo pretepli. Prostovoljni polki so to priliko vporabili in vladi zopet ponudili svoje službe.

Angleži zopet tepeni

Aliwal North, Kapska kolonija, 15. dec. Boerci so dne 13. decembra napadli general Brabantov oddelk konjice pri Zastroau v Oranje River koloniji. Angleži so izgubili 4 mrtve, 16 ranjenih in 120 vjetih.

De Wet prodril črto Angležev.

Maseru, Basutoland, 17. dec. General De Wet je večeraj trikrat napadel britiške čete. De Wet je tretji napad osebno vodil in s četo bojovanih Boercev prodril črto Angležev in ostala armada mu je sledila. Primoran pa je bil pustiti velik top in 15 vozov streljivom in zalogami v rokah Angležev. Po veljniku Haasbroeka, ki je v svojo četo in dvema topovoma skušal prodreti skozi Springkants Nek,

b'izu Thaba N'chu, so Angleži poglani nazaj. Boerci so izgubili 40 moč.

London, 17. dec. Večeraj poročani poraz Angležev v Zastroau okraju je bil tretji tekmovalni. Skupne zgube znašajo 1000 moč. Kitchener je brzojavil čudno zahtevno namreč, da naj mu pošljejo na bojišče vsacega konjika, ki ga vtrpeti zamorejo. Velika je danes javna razburjenost radi novih poročil in večeraj je bil vojni urad ves dan odprt, kar že več mesecev ni bilo. Kakor pravijo se je zgodilo ravno obratno kakor so pričakovali, kajti Angleži so mislili, da imajo Boerce v zagati že v svojih pesteh, namesto tega je De Wet napadel Angleže pri Thaba N'chu, jim vzel nekaj topov, druge pa razdjal, ter na ta način Kitchenerjevi koloni mnogo škodoval. Konečno bode morda vstrajno bojevanje boerske armade britiško vlado vendarle primoralo, da se bode prišla pogajati s hrabriimi Boerci.

Na drugi strani se pa zopet čuje, da so Angleži pretepli Boerce 1500 do 2000 moč močno krdo Boercev so baje Angleži ob Oranje reki obkolili in hudo pretepli.

Oswald Ottendorfer umrl.

Oswald Ottendorfer posestnik new-yorške „Staatszeitung“ je v soboto umrl v starosti 74 let. Rojen je bil 1. 1826 v Svitavi na Moravskem, kot sin tovarnarja. Bil je dobro šolek vzgojen in pozneje obiskoval vseučilišče modroslovja, potem pa prava na Dunaju in v Pragi. L. 1848. se je udeležil splošnega gibanja na strani radikalcev. Ko je bila vstaja premagana, je moral Ottendorfer bežati. Najprvo se je obrnil v Švico in od tam 1. 1850. v New York. Tu je delal najprvo kot dninar v tovarni in dobil drugo leto službo pri ekspediciji „Staatszeitung“. Lastnik časopisa je bil takrat Jakob Uhl, ki je 1. 1852. umrl. Njegova vdova je prevzela gospodarsko vodstvo časopisa. L. 1855. je Ottendorfer postal glavni urednik in se leto pozneje oženil z vdovo Uhl ter vsled tega postal tudi lastnik časopisa. Prva leta se je Ottendorfer udeležil tudi političnega gibanja, kar je pa slednja leta opustil. Še pri svojem življenju je Ottendorfer vodstvo lista izročil Edvardu Uhlju, ki ga postane sedaj njegov naslednik.

Pokojni Ottendorfer je bil tudi veliki filantrop, v New Yorku je ustanovil „Isabela Hom“, v katerem biva mnogo onemoglih starčkov in ženic, stavba ima krasno lego na Amsterdam Ave, ustanovil je dispensarijo in veliko knjižnico, a tudi rodnega kraja ni pozabil in tam ustanovil lepe dobrodelne zavode. Moč je baje ostavil klubju velikanskim dobrodelnim ustanovam, ki so ga veljale milijone dolarjev, tudi še osem milijonov dolarjev premoženja.

Ledeni trust pogoltnil „Boston Ice Co“.

Ledeni trust v New Yorku je sedaj kupil tudi „Boston Ice Co“. Slednji odira svoje odjemalce v Bostonu istotako, kakor ledeni trust svoje v New Yorku. New-yorški trust je plačal delnice po \$400, toraj skupo \$4,000,000. Sedajni uradniki bodo ostali na svojih prostorih. Boston bode v bodoče svoj led dobival istotako iz Kennehes v državi Maine. Ledeni trust v Bostonu daje delo 500 možem in proda po letu 2000 ton leda na dan. Akoravno zagotavljajo, da cene leda ne bodo zvišali, je vendar prav sigurno, da bode trust tudi tam odiral svoje odjemalce, kakor stori v New Yorku.

Kruti tolovaji.

James Colison, italijanski delavec, ki stanuje v New Yorku, je prišel te dni v Fordham bolnišnico in prosil, da bi mu ozdravili rano na glavi. Zdravniška preiskava je pokazala, da je bila glava prebita ranjeno Italijan je pripovedoval da so ga prejšnjo noč ob severnem koncu Centra. mosta napadli tolovaji in vrgli čez ograjo. K sreči je padel na močvirje in se ni poškodoval, akoravno je padel 25 devljev gobokov. Tolovaji so ga s železnim drogrom na tla pobili in oropali. Moč bode okrevl.

Šest ljudi zgorelo.

Dunkirk, N. Y., 16. d. c. Na pogorišču šolekega poslopja v Fradoniji so našli danes še pet trupel, ki so bile tako ožgane, da jih ni bilo moč spoznati. Ležala so skupaj pod ravalinami. Dosedaj so našli v razvalinah šest trupel. Eno danes najdenih trupel bode morda spoznali po prstanu, drugih pa ne bode mogoče spoznati, tako so hudo ožgane. Trupla vseh ponesrečenih bodo položili v jeden grob na mirodvoru pri Fridoniji in na grobu postavili primeren spomenik. Okrajni pravdnik in coroner bode tako ukrenila strogo preiskavo glede vzroka požara kakor tudi glede zgradbe in odprave razdjanega poslopja.

Morilni napad v blaznici.

Ogdensburg, N. Y., 16. dec. V St. Lawrence državni blaznici je dosedaj vedno mirni bolnik Smith, napadel paznika Cummingsa. Neopazovan se je blazni človek splazil do paznika mu kakor divja zver skočil na hrbet, potegnil glavo nazaj in s starim žepnim nožem prerezal Cummingsa nos in levo lice. Z drugim sunkom mu je prerezal vsa koža na čelu, razmesaril obe lici, odrezal uho ter prerezal vrat. Ie za las je manjkalo, da ni prerezal utripalne žile paznikove. Vkljub strašnim ranam je Cummings ostrel in premagal blaznega moža ter istega izročil na pomoč hitečim paznikom. Zdravnik se je dolgo trudil predno je hudo ranjenemu zašil vse rane. Cummings je vsled zgube krvi zelo oslabljen, toda okrevl bode, pač pa bode imel popačen obraz.

Smithova blaznost je videti vereske urave, kajti pri morilnem napadu je v enomer kričal: „Gospod me je poslal tu sem, da kaznujem one kteri ga ne ubogajo, in jaz bodem to storil.“

Dobrodelna družba bankerot.

Indianapolis, Ind., 14. dec. Na predlog glavnega pravdnika države Indiana je višje sodišče danes spoznalo bankerot „Order of Chosen Friends“, ali društvo izvoljenih prijateljev. Že dalje časa so dvomili o denarni zmoglosti društva, zato je državni oddelek za zavarovalnine njegove finančne razmere vse leto strogo nadzoroval. Glavni vzrok bankerota je nastal po velikem viharju v Galvestonu, kjer je ponesrečilo veliko število članov, za ktere so od društva nakrat tirjali umrline v skupnem znesku \$60,000. Ker društvo ni bilo v stanu plačati toliko zahtev, bilo je primorano svojim članom zvišati naklade, kar je mnogim tako težavno postalo, da so iz društva izstopili.

Pri pregledovanju društvenih knjig se je pokazalo, da je eden uradnikov društva ponesl 30 tisoč dolarjev. Dalje je iz knjig razvidno, da je društvo zaostalo z izplačevanjem umrlin v skupnem znesku \$300,000, društvena blagajnica pa je prazna.

Društvo „izvoljenih prijateljev“ je bilo pred nekaj leti jedno največjih podpornih društev v Zjed. državah. Ustanovljeno je bilo pred 20 leti in imelo svoj glavni urad vedno v Indianapolisu. Pri ustanovitvi pomnoženja smrtnih slučajev niso zadostno vpoštevali in še le pozneje ko so se pri starajočih se članih pričeli množiti smrtni slučajji, uvideli, da so aasementi premajhni. Nastala je potreba naklade zvišati in člani, ki so že leta in leta plačevali prispevke, morali se se udati, ako niso hoteli vse izgubiti. Društvo plača svojim članom od \$1000 do \$3000 umrline in je do minolega leta izpolnilo vse svoje dolžnosti. Do leta 1899 je izplačalo društvo nad \$700,000 umrlin.

Indianapolis, 15. dec. Višji uradniki bankerotnega društva „Chosen Friends“ naznanja, da je „Standard Fraternal Organization“ pripravljena sprejeti nazaj v zavarovalnico one člane, ki žele pristopiti k novi zvezi. Prepalo društvo „Chosen Friends“ je tekom minolih 16 let izplačalo kakih \$9,000,000 za bolniške podpore in umrline, toda povprečne prispevke so bile prenizke, da bi zamogli plačevanje trajno vzdržati.

Kranjsko slov. katol. podp. društvo sv. Barbare

FOREST CITY, - - - PA.

ODBOR:

JOSIP BUCENE, predsednik;
ANTON CIAR, podpredsednik;
JOHN TELBAN, I. tajnik;
BARTOL POVERK, II. tajnik;
MARTIN MUHIČ, blagajnik.

NADZORNIKI:

JOSIP ZALAR, JURIJ ZUPAN,
FRANK SKURIC, JOHN DRABLER.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku:
J. Telban, Box 607, Forest City, Pa.

Glasilo „Glas Naroda“.

Velik požar v Clevelandu.

Cleveland, O., 17. dec. Danes jutraj uničil je požar dve veliki tovarni, last Brown Hoisting & Conveying Co. in tovarno Elliot Electric Co. Škodo cenijo približno \$1,000,000. Prvoznačena tvrdka imela je izvršiti mnogo pogodbenih državnih naročil, ki se sedaj ne morejo pogodbeno dodelati. Valed tega bode za dalj časa najmanj 1000 delavcev ob delu.

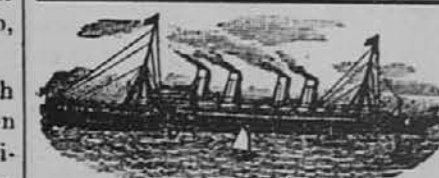
Ob požaru razasjala je v Clevelandu nevihta, in ker so požar še le kasno zapazili, ni bilo več časa misliti na rešitev poslopja. Goreti je pričelo v sobi za barvo Elwell Parker Electric Co., ki se nahaja v prostorih Brown Co. Škoda, ki jo je prouzročil požar Elwell Co. preseza svoto \$100,000, vendar je družba zavarovana. V tovarni bilo je več sto delavcev pri delu, katerim ni preostale druge, nego poskakati skozi okna, da si rešijo življenje; vendar kolikor znano, ni nihče ponesrečil.

Tudi škoda Brown Co. bode pokritas zavarovalnico. Tvrdka prične takoj s zidanjem nove tovarne.

Roparji mučili svojo žrtev.

Cincinnati, O., 18. dec. V bližini Middletowna napadli so štirje zavrunkani roparji koč Mihaela Freimanna. Med tem ko sta dva na ujem klečala, preiskala sta ostala dva z revolverji v rokah svo kočo, vendar nista ničesar našli. Ker so pa roparji mislili, da ima mož denar skrit, pričeli so nesrečnega grozilo mučiti. Pred vsem so mu vili v usta karbolno kislino in ko je mož tudi sedaj zatrjeval, da razun žepne ure ničesar nima, sežgali so mu na ognjišču nogo.

Freimannovi sosedje so našli nesrečnega danes nezvestnega v svoji koč in ga odvedli v bolnico, toda dvomljivo je, ako bode okrevl. V selu Franklin vjeli so danes štiri postopake, katerih osebnosti se strinjajo s popisom Freimanna.

Kretanje parnikov.

V New York dospeli:
„Kaiser Wilhelm II.“, 15. dec. iz Genove s 816 potniki.
„Vincenzo Florio“, 16. dec. iz Genove s 871 potniki.
„Victoria“, 17. dec. iz Marseille s 631 potniki.
„Umbria“, 17. dec. iz Liverpoola s 328 potniki.
„La Champagne“, 17. dec. iz Havre.
„Rotterdam“, 18. dec. iz Rotterdama s 435 potniki.

Dospeti imajo:

„Trier“, iz Bremena.
„Bulgaria“, iz Hamburga.
„Kaiser Wilhelm der Grosse“, iz Bremena.
„Vaderland“, iz Antwerpena.
„Trojan Prince“, iz Neapolja.
„Fürst Bismarck“, iz Genove.
„La Normandie“, iz Havre.
„Campania“, iz Liverpoola.
„St. Louis“, iz Southamptona.

Odpljui so:

„Spaarndam“, 16. dec. v Rotterdam.
„Kaiser Wilhelm II.“, 18. dec. v Genovo.
„Vincenzo Florio“, 19. dec. v Genovo.
„Majestic“, 19. dec. v Liverpool.
„Southwark“, 19. dec. v Southampton.

Odpljui bodo:

„Trier“, 20. dec. v Bremen.
„La Champagne“, 20. dec. v Havre.
„Victoria“, 22. dec. v Genovo.
„Bulgaria“, 22. dec. v Liverpool.
„Rotterdam“, 22. dec. v Rotterdam.
„Vaderland“, 26. dec. v Antwerpen.
„St. Louis“, 26. dec. v Southampton.

Parniški listiško dobiti po anil cenah pri FR. SAKSER & Co 109 Greenwich St. New York

HITROST
ničarjanje, pač samo dobre volje je potreba pri POSILJANJU DE-
NARJEV V STARO DOMOVINO in gotovo je najhitreji in najceneji v pošiljanju denarjev: FRANK SAKSER, 109 Greenwich St., New York.

O Božicu.

Je domišljija? kar si v noči,
Ko zvon naznanja sveti dan
Ljudje želé, ko dan napoči,
Je domišljija — ali je san?

Grenkost življenja se pozabi,
Napočila je sveta noč,
Kateri čas vsakdo porabi,
Da proslavi nadzemsko moč.

Odrešenik se nam narodil,
Da z naukom svojim spasi nas;
Ki v srečo večno nas bi vodil —
Le žal — ne slušamo ta glas...

Iz domišljije se rodila
Najslajša nada, ki naš pot
Življenja v radost bo vodila,
Ki vlada danes pač povsod.

Da sladka nada nas navdaja,
Človeka srečnega stori,
Ker sreča vsakogar napaja,
Kdor za obstanek se bori.

O, da se spolni želja vsaka,
Kar ljudstvo danes si želi;
Osoda nam dodeli jaka,
Kar srce naše nam veli:

„Da tudi tukaj v novem svetu
„Ne zabimo, da naš je rod
„Slovenski, in da v vsakem letu
„Napredek kažimo povsod!“

Z. KRAČMANOV.

Veselo sporečilo.

(Božična povest.)

Po nepreglednih s snežno odejo pokritih poljanah vozil je proti istočni smeri tovorni vlak; bila je mrzla noč, videti je bilo, kakor da je vsled mraza vsa narava za vedno izumrla, le na jasnem nočnem nebu migljale so nebrojne zvezdice istakto čarobno in vzvišeno, kakor sredi poletja. Nihče ni motil svete tišine, le tu pa tam ogledali so se psi, ki so čuvali samotne farme na kar je zavladala zopet nočna tišina.

V zadnjem praznem vozu tovarnega vlaka sedeli so trije moški; dva sta sedela v kotu, a tretji, ki je bil obrnjen za modro vojaško suknjo, sedel je njima nasproti. Vsi trije so vsaj na videz skušali spati, kajti vsled mraza o pravem spanju niti misliti ni bilo mogoče, le eden pregovoril je tu pa tam, očitno v sanjah kako nerazumljivo besedo. Iz tega položaja vzdramil jih je proti zapadli vozeči ekspresni vlak, ki je z glasnim ropotom vozil memo tovarnega vlaka, tako da so se nehoté prestrašeno spogledali. Mraza trepetač vstal je eden izmed tovaršev ter odšel k vratom, da ogleda mrtvo okolico.

„Kaj Jim?“, prične slednji s prstom kazati na temne obrise malega mesteca, katero se je pojavilo v bližini. „Jim, ali bi ne bilo umestno, da danes tukaj vlak ostavimo, kajti jaz sem nepopisno lačen, in končno je tudi baš vse jedno, pridemo v New York danes ali pa jutri.“

„Meni je vse jedno,“ odvrne Jim, gledajoč proti označenemu mestecu, „kajti čim prej pridemo v toplo sobo, toliko bolje za nas.“ Tudi tretji gledal je na ravnino, toda on ni niti besedice spregovoril. Na istočnem obzorju opaziti je bilo žarčasto nebo, očitno znamenje, da metropola ob Hudsonu ni več daleč.

„Tudi tovariš,“ prišel je prvi s tretjimi govoriti, „kaj ti nameravaš, hočeš li z nami v mesto?“

„Ne,“ odgovoril je sredi s ptujim naglasom, „jaz moram še danes domov na noči v New York.“

„Dobro,“ veli prvi, „vendar nikar ne zmrzni, predno prideš do cilja!“

Na to sta skočila oba tovariša s sprotnostjo, ktera je dokazovala, da sta že dolgo na potu, raz vlak, ter obhajala v do kolen segajočem snegu. „Lahko noč!“ zaklicala sta mladenci v vozu ostalemu tovarišu „Merry Christmas!“

„Merry Christmas!“ odvrnil je slednji in se oddahnil, kakor da se veseli biti sam, sam — kajti njegove misli vodile so ga preko ogromnega močnega in milo očetovsko hišo. V duhu bil je zopet na strani milih svojcev, veselil se zajedno z njimi svetega večera, vse se mu je predločilo kakor da je na ta večer z rodinijo prišel na svoj polnočni. Da pred

jednim letom bil je še doma na ta večer, toda danes, se li kedo njegovih dražih spominja njegove prognance, odpadnika srečne obitelji? Nehote zraje z glavo, kakor da bi hotel sam zanikati žalostno dejstvo o katerem je ravnokar premišljal. Kaj je vendar zakrivil! Slabo društvo ga je napotilo do igre, v mladeniške brezbriznosti vdal se je popolnoma tej strasti in v eni noči zaigral osem sto kron! Vse bi se še popravilo ako bi pri tem ostalo, ali ko je kljub očetove nevolje v drugič slušal strasti in še večjo svoto zaigral, bilo je tudi vsemu konec. Kratko in resno izjavil mu je oče, da naj se poslovi od vseučilišča, ker denar namenjen v svrhu sinovih študij je potrošen. Jedino kar je hotel oče za njega še žrtvovati je bilo, da mu je dal za pot v Ameriko potrebno svoto denarja z naročilom naj skrbi v naprej sam za sebe. Oče poskusil je staro toli nevarno sredstvo, koje je že toliko nesrečnežev ugonobilo! Da pa tudi on ni utonil v morju življenja, da je on, ko se mu je obudilo kesanje, imel še moči poprijeti se za zadnjo biljko, ko je že mislil, da ni za njega več rešitve in srečno ušel nemili osodi obupa, — to gotovo ni pripisovati zaslugi njegovega očeta. Potem ko je probral prve rane, vsililo se mu je vprašanje: „Kaj sedaj storiti?“

— Pričela se je vojska, in vojska mu je bila rešitev, niti trenutek ni čakal in takoj vstopil k vojakom. Navdušenost, katero občuti človek pred odhodom na bojno polje se pri njemu ni pojavila — čemu neki? — vsaj se ne bojuje za domovino, niti za blagor svojega naroda, temveč za ptujce, za slobodo drugih... toda končno je vse jedno, kajti da je ostal na Slovenskem, pa da bi moral v vojsko, bi se li bojeval za domovino, za blagor rodne grudi, za svoj narod? ... ne, tudi tam za tujeve koristi; imel je toraj čisto vest, kajti v vojski razum bornega življenja, itak nima kaj izgubiti, a življenje je tako grenko... Tisočkrat bolje umreti na bojnem polju, nego umirati gladu v nepoznanem svetu.

In prišel je na bojne poljane, navzli se mučnega vojniškega življenja, življenja polnega iluzij; dosadni bili so dnevi v Manili, dokler ga niso poslali v San Francisco, kjer je kot bolnik imel dovolj časa v ondašnji bolnici premišljevati ironijo življenja. Kljub temu pa tudi koristi vojske niso izostale za bolnika; na Filipinih spoznal je mladenčja blaznega čuvstva, postala sta najboljša prijatelja. Osoda je hotela, da so poslali obadva za jedno v San Francisco, vendar je on preje v toliko okrevljal, da je zamogel ostaviti dolgočasno bolnico. Pri odhodu naprosil ga je tovariš s solznimi očmi, naj hiti proti istoku v daljno rodno zemljo, da sporoči njegovim roditeljem, kateri ne vedo je li živ ali mrtev, da še živi, — oni mogoče že mesece plakajo za mrtvim sinom jedincem — naj počakajo še

par tednov in prišel bode, da jih radostno objame, veselo poljubi. Istinito! Krasna in človekoljubna bila je naloga, katero je imel izvršiti samotni potnik. In njemu, v čegar srcu se je malo prej pojavilo v vsej krutosti domobolje, koji se je z nepopisno žalostjo spominjal svetih večerov ktere je davno, davno prebil na strani roditeljev svojih, v milej očetovske hiši, — premenilo se je tugo vanje jednim mahom v nekako nepoznano radost, radost, katero občuti človek edino le na sveti večer, prava božična radost, katero pozna le oni, koji je v stanu koga razveseliti.

Iz sladkih misli in spominov probudil se je naš potnik v trenutku, ko se je vlak vstavil. Hitel je do vrat in začudenjem opazil, da je vlak na kraju svojega cilja mirno stoječ na stranskem tiru postaje Weehawken. Vsed mraza bili so njegovi udje trdi, vendar je zamogel počasno splezati raz tovorni voz in pohiteti do bližnje postaje newyorških ferry-panikov. Še le sedaj je opazil, da je stransko slab. Takoj spočetka bil je primoran nasloniti se ob jeden tu stoječih trolley-vozu, kajti bilo mu je slabo, neizrečno slabo. Je li za ista že tako oslabele? Ali prihaja to od tega, ker danes ni še ničesar zavžil? Ali bi ne bilo bolje, da bi slušal zdravnik, ko mu je svetoval, naj počaka v San Franciscu svoj polk, da se mu potem pridruži in potuje do New Yorka?

Toda te misli so zopet zginele, kakor hitro se je spomnil svoje obljube — čemu bi varal jedinega prijatelja, — čemu bi sebi ne privoščil božične radosti? Da, da, ravnal je pravilno, tako je bolje — in zopet so se mu vrnille moči. Počasno šel je po zamedeni cesti, na kateri je bila vsled mnogih vozov, ki stojé tu preko noči, hoja še težavnejša, končno je prišel vendar na pravo ulico in kmalu se ukrcal na ferry.

Gorkota na ladiji mu je izvanredko dobro dela, toda istodobno oglašila se je tudi lakota v vsej krutosti. Oh! da bi imel grizljaj kruha, ali vsaj jedno jabolko! Ko je Jay Street v New Yorku ostavil parobrod, obstal je za trenutek pred gostilno na vogalu Jay in West Street, hoteč vstopiti. Vendar je srečno premagal lakoto kajti v gostilno iti si ne sme privoščiti. Njegovo iz 17 centov obsteječe premoženje mu bode še dobrodošlo ako hoče še priti danes do svojega cilja v Brooklyn. Kmalu na to sedel je v trolley vozu, ki je bil napolnjen z ljudmi, kateri so bili obloženi z različnimi zavitki, zopet se ga je polastila brezmerna utrujenost, s strahom pričakoval je, da se zgrudi, — toda ne, preje ne sme umreti dokler ne izpolni svoje obljube, neprestano oglašila se je v njegovem srcu jedina želja. Premagati samega sebe — vsaj sedaj ko je takorekoč že pri cilju — ne umreti!

V pritišču lično zidane dvonad-

stropne onstran East Riverja, nahaja se krasno stanovanje, po čegar oparbi bi novodošlec prvim pogledom spoznal blagostanje dotične obitelji. Kljub temu na licih stanovnikov ni opaziti onega veselja, katero zavlada v srcih prebivalcev meljanskega mesta v božičnem večeru. Hišni gospodar, mož pri pedesetih letih, sedel je na naslanjači, držeč časnik v roki ne da bi čital v njem, temveč zrl je nekako otožno v nasprotno steno. Njegova soproga starikeve vnajnosti sedela je tiho, tudi zamišljena kraj plinovega kamina, kterege zelena in modra steklovina je ljubko odsevala na temnorožči tapeti. Le tu in tam obrisala si je z malim žepnim robcem oči, — očitno solze, nastale od nepoznanih srčnih boleti. Mlada hčerka vitkega stasa je ravnokar pospravila raz mizo ostanke večerje in popravljala volnene damastni prt na mizi, često ozirajoč se skrbnim pogledom na molčeče roditelje. Po dovršenem opravilu pohitela je do matere.

„Ne plakaj, mama,“ spregovorila je tiho in objela svojo mater.

Slednja se probudi iz svojega mišljenja ter se po sili nasmejala. „Ubogo dete“, prične mati, „bojim se da sem ti storila krivico, ker ti letos nisem napravila božičnega veselja, kajti kolikor vem, tudi za tebe kakor za tvojega brata, kateri si svečnega večerja kljub temu, da je že v 24. letu brez drevesca ni zamogel predstavljati, — prazniki brez tega slavlja nimajo pomena.“

Deklica je zmajala z glavo. „Kako bi zamogla biti vesela, mama, ko si mi ti žalostna. In vendar sem vesela, nekak tajinstveni glas mi veli: Tolaži se! Manfred še živi in se bode vrnil, če ravno bode še več dni minolo.“

Toda mati je odgovorila le z dvomnim nežnim posmehom. Naravno mladina — v mladosti upa vsako bitje do zadnjega trenutka. Toda ali ni tudi ona upala do skrajnosti? Ali ni njeno materinsko ljubeče srce svoje zadnje nade stavilo na današnji večer? Vsaj jo je baš ta materinska ljubav nagnila, da je osemelej obitelji skrivoma omislila božično drevesce, ga na skrivaj okrasila in zakrila v kotu gostinjske sobe, kajti bolj nego li kedaj prej oživile so se njene nade, da jej današnji večer vrne njenega jedinca.

Kolikor bolj se je bližal dan koncu, toliko manj bila je njena nada. Ura odbila je polu devete zvečer. Nihče ne prihaja! Vse njene sladke nade so jo varale, kajti oni, za čegar povrat jej je srce utripalo z nekako radostno bojaznijo, čegar blagor je bilo pol njenega življenja morda že davno, davno spi v tuji zemlji svoje večno spanje. In zopet le plakala, njene solze namočile so lica hčeri, govoriti ni mogla, le globok vzdihljaj svedočil je o tugi, ktera razjeda materine grudi.

V istem trenutku slišati je bilo poluglasni šum ob težinih vratih, vsi trije se spogledajo.

„Šum prihaja od vetra, jug danes že celi dan piha, tudi East River je danes valovit“, prekine hčerka tišino.

„Pojdi, Marta in poglej, morda se motimo,“ odvrne jej oče.

Deklica je takoj odšla da izvrši očetovo željo. Ko je odprla vrata, ni hotela svojim lastnim očem verovati, kajti na stopnicah vodečih v vestibulo ugledala je možko osebo, v kateri je kljub temu spoznala vojaka. Nepopisno veselje, katero je zaigralo v njenem srcu, spremenilo se je že v naslednjem trenutku v neljubo razočaranje, kajti težina svetilka razsvetlila je tujčev obraz, a ne onega njenega brata. Trenutek kasneje omahnil je vojak, kakor da so se ga polastile slabosti in se naslonil ob steno. Marta se prestrašeno umakne korak nazaj.

„Česa želite?“ vprašala je prestrašenim glasom.

Le s skrajnim naporom se je vzravnal tujci mladenič in vprašal slabotnim glasom: „Jeli gospod Smith doma, zamorem z njim govoriti?“ Po njegovem govoru bilo je spoznati da je tujec, kajti govoril je le pomanjkljivo angleščino.

„Prosim, da, — samo pojdite z menoj“, odgovorila mu je deklica ter nekako prestrašena odšla po mostovžu proti stanovanju, dočim

jej je vojak z negotovim korakom sledil.

Tudi v sobi je provzročil tujčev prihod v prvem trenutku veselje, oče in mati sta postala radostna, baš kakor hčerka, ko je ugledala vojaka, — toda že v slednji sekundi spremenilo se je veselje v žalost, katero je neljuba iznenada še podvojila. Vendar je bilo na njihovih licih čitati radovednost; kaj jim prinaša tuj vojak ob tako izvanredni uri?

Tujec prijel je za rob svojega širocega klobuka, toda tudi to mu je bilo težko, klobuk mu je padel iz rok in trčal sred sobe, — z oslabele desnice prijel je za vrata se zopet naslonil in pojemajoč izustil: „Jaz — prinašam pozdrave — Manfred živi, — on —“

Dalje ni bilo slišati tujčevih slabotnih besed, kajti jednoglasno vzkliknila je mala, presrečna obitelj veselja. Mr. Smith razprostrl je roki in srečno vjel obnemoglega pričleca ter položil v naslanjačo, dočim sti se mati in hči veselja objeli in jokali.

„Ostavite sedaj to početje, ki je brez pomena,“ opomni oče, „in pomagajte meni, potem se bomo da-lje veselili.“

„Kaj pa mu je?“ vpraša gospa Smithova-sočutno.

„Mislim, da nič hudega, revež je le do skrajnosti zmučen.“

„Ubogi,“ šepetala je Marta in zrla upadla lica obnemoglega vojaka.

„Pred vsem nekoliko vode Marta“, ukazal je oče, „in ti mama, prinesi hitro konjak.“

Užinki vode niso izostali, vojak je odprl svoje oči, na kar mu je Mr. Smith — ulil v usta požirek konjaka, kateri je obnemoglega v toliko okrepil, da je zamogel izustiti besede: „Hvala!“ Nato je segel v svojo suknjo, toda iznova so ga prevladale slabosti, zaprl je oči in padel nazaj na blazino. Njegovo dihanje bilo je enakomerno, kar je svedočilo, da je mirno spal.

Vzabili, da kraj njegovega ležišča so zapazili, da je hotel seči v žep in nehoté se je obudila pri vseh jednaka misel.

„Mislim, da ne storim velicega prestopka,“ rekel je Smith in o isti priliki izvadil iz vojakovega žepa pismo, katero so vsi z veseljem pozdravili, — vsaj so vendar na prvi pogled spoznali pisevo kot ono svojega sina oziroma brata. Nestrpno zrl so vsi trije v pismo, iz kterege pisave je bilo spoznati, da je bolni sin le s težavo pisal, vendar so z veseljem čitali sledeče vrstice:

„Dragi roditelji in sestra! Prejmite božične pozdrave! Še sem bolan, toda izven nevarnosti, pridem v par tednih. Nisilca tega pisma podvornite gostoljubno in ako ste pripravili za mene kako darilo, darujte ga njemu, bil je v vseh nevarnostih moj najzvestejši prijatelj. Manfred.“

Kakor hitro se je pleglo prvo veselje, hiteli sti mati in hčerka, da pripravita krepko večerjo za dobrodošlega gosta.

Jed je bila že dolgo gotova, treba je še bilo le še zavžiti, toda niti matere, niti hčeri ni bilo v sobo. Vendar je pa bilo čuti vsakovrsten šum, življenje v samotni hiši se je jednim mahom predrugačilo, žal st se je umaknila veselju. Na stopnicah čuti je bilo hitre korake, vrata so se odpirala in zapirala, tudi v parlorju pojavilo se je življenje.

Več nego jedna ura je minola, predno sta se vrnila mati in hčer v gostinjsko. Vojak sedel je nasproti očeta in jedel. In kako je jedel! Mrs. Smith prišla so solze v oči ko je gledala kako slastno je teknila jed onemoglemu vojaku, kljub nepopisnej radovednosti kakor hitro mogoče seznaniti podrobnosti o svojem sinu, je vendar premagala svoje srčne želje in molče pričakovala, da se vojak nasiti. Šele ko je gost izjavil, da je nasiten in ko so skupno zavžili običajni večerni čaj, pričelo se je izpraševanje in pripovedovanje. Mnogo stvari moral je dvakrat pripovedovati, vendar je bila sedaj govorica edino le o usodi Manfredovi, dočim je preje, v odsotnosti ženske poročal vojak natančno o svoji prošlosti in v vidno zadovoljnost Mr. Smitha povedal vso žalostno svojo preteklost ne da bi se bil sramoval.

Hišni gospodar je za četrte ure ostavil sobo in ko se je vrnil videti je bilo, da prikriva neko tajnost.

Takoj na to prišla je služkinja, ter skrivoma namignila gospodinji, na kar je slednja predlagala, da odidejo v prvo nadstropje. Prišedši v gorenje prostore odprla je gospodinja vrata parlorja. Soba bila je razsvetljena z nebrojnimi svečami, ktere so gorele na krasno okrašenem božičnem drevescu. Presenečen obstal je vojak pred drevescem, polastilo se ga je nekako vzvišeno čuvstvo. Toraj tudi za njega osamljenega v nepoznanem svetu napočil je božični čas, sicer po običaju tujega mu naroda, ali vendar krasen in vzvišen.

Z raznimi šaljivimi izrazi, pričelo se je delitev daril, katerih je hčerka v največji meri dobila, vojak čutil se je srečnega, ko je opazoval brez merno veselje naivne deklice.

„Bojim se, prijatelj,“ pregovoril je Mr. Smith vojaka, „da smo vas popolnoma pozabili, kajti nihče ni vedel o vašem prihodu. Toda stojte!“ — Oče je odšel proti mizi, na ktere je ležalo pismo, „menim da je tudi za vas nekaj tukaj.“

Vojak vzel je pismo, ki je bilo naslovljeno „N. N. vojaku“ in ga ogledoval nevedoč bi ga li odpečatil ali ne.

„Toraj,“ dejal je smeje gospodar, „se li bojite seznaniti se z vsebino pisma?“

Konečno je vojak vendar odprl pismo, pričel čitati in čim dalje je čital toliko veselje postajal je njegov obraz, končno podal je obe roki Mr. Smithu rekoč: „Kako mi je mogoče vam se zahvaliti, kako hvaležnega skazati vam dobrotniku svojem!“

„Samo s tem, da z vašim delovanjem potrdite to, kar od vas pričakujem, sicer sem pa takorekoč prepričan, da bodele vtirajali.“ Gospa in hčerka začudeno pogledati očeta, in ko slednji to opazi, nadaljuje: „Ah, da, tudi ve morati vedeti o čemu je govor, — nič posebnega. S tem pismom se zavežem gospoda N. N. sprejeti kot svojega drugega knjigovodjo v moj posel.“

Z veseljem sta čestitali mati in hčer novemu knjigovodji, na kar je oče nadaljeval: „Toraj, službeni del smo rešili in ne preostaja mi drugega nego izreči vam ponovno zahvalo. Vi ste kljub pomanjkanju, žrtvam in mukam splošili željo vašega prijatelja, spremenili našo hišo, v ktere je vladala le žalost, v dom veselja, kajti z vami prišel je mir in radost pod mojo streho, česar ne smem in ne bodem nikdar pozabil. Kar imam vam še svetovati je, da pozabite svojo preteklost, in da živite v veselje nadi, da vas bode končno tudi sreča našla.“

Do pozne ure vladalo je v hiši veselje, sveča za svečo je vgasovala, minola je polnoč in nastopil je božič — za ubožega vojaka prvi, in najsrečnejši božič.

Slovenec in Hrvat, posebno delavcem pri dogah v gozdovih Mississippija, Arkansasa, Tennessee itd. priporočam svoj

St. Nicholas Hotel

Corner Main in Washington Streets, v Memphisu, Tenn.

Pri meni bode vedno dobiti čedno in ceno stanovanje in hrana, dalje sveže pivo, vino in whiskey in kakor tudi fine modke, vse po nizki ceni. K obilnemu obisku se priporočam Slovence in Hrvatoma s spoštovanjem

BLAŽ. TURK.

Slovenec in Hrvatoma priporočam svoj

SALOON,

564 Centre Ave., Chicago, Ill., v ktere vedno tobiš sveže pivo, dobro vino in whiskey.

Prodajam tudi na debelo avstrijske viržinke po nizke ceni. S poštovanjem

Lenard Puh,

564 Centre Ave., Chicago, Ill.

Vina na prodaj.

Dobra črna vina po 40 do 55 ct. galona s posodo vred.

Dobra bela vina po 55 do 65 ct. galona s posodo vred.

Manj nego deset galon ni naročiti, ker jih nemorem poslati. Z vsakim naročilom naj se mi blagovoliijo poslati novci ali Money Order. S spoštovanjem:

Nik. Radovich, 702 Vermont St., San Francisco, Cal.

Bodi pošten.

(Božična povest.)

Ulice so bile polne ljudi, kakor da bi vsi prebivalci mesta nekaj nenavadnega in izvanrednega pričakovali, dočim je bila velika kavarna na križopotu skoro popolnoma zapuščena, le tu pa tam je sedel kak gost ter si je čitajoč časopise ali pa gledajoč skozi okno preganjal dolgočasnost. Med gosti kavarne bila sta dva, ktera se očividno nista dolgočasila. Sedela sta v kotu velike dvorane kraj male kamenite mize. Po zunajnosti bilo je takoj spoznati, da je bil starejši gost član takozvanih boljših krogov, na njegovih licih videti je bila mnogoletna skušnjava, iz njegovih sivih oči, ktere so neprestano zle svojega nekako razburjenega mlajšega tovariša, odsevala je mladeniška srčnost, dasiravno so njegovi lasje že po nekoliko osiveli. Njegov mlajši tovariš, kteremu je bilo jedva kakih petin-trideset let, bil je čvrste, krepke postave. Po zunajnosti sodil bi vsakdo, da je iskušen delavec, njegova očividno blaga čuvstva odzvala so se na zarudelem licu, dočim so njegovi temnorjavni lasje lepo soglašali s prijaznim obrazom. Ne da bi govorila, sedela sta skupno pri mizi, ko- nečno vendar stareji prekine tišino: „Toraj gospod Klarič? Ali nimate nikacega odgovora na moje ponudbe?“

Tovariš se je nekako prestrašeno vzdramil iz svojega mišljenja. „Ne, ne in zopet ne! Tega ne morem storiti — in ako mi plačate tudi milijon dolarjev — tega ne bom storil, to je moja prva in zadnja beseda!“ „Bodite vendar pametni gospod Klarič, in — ne govorite tako glasno, vsaj se jaz ne jezim niti ne dvomim o vaši poštenosti — nasprotno, baš to mi ugaja — toda ako je človek praktičen, je to tudi čednost, ktera vsakogar diči, v ostalem pa tudi ne zahtevam, da mi tajnost kar meni nič tebi nič prodaste. Isto mi ni na tem ležeče, da mi tukaj jednostavno poveste, kar je vam že osem dni znano, temveč meni je tudi za vaše blagostanje, dragi Klarič. Vidite vi ste pameten in izvrsten delavec, kakoršnih je malo, in baš take ljudi potrebujem jaz v svoji tovarni, taki dalavci so neprecenljive vrednosti, bodite toraj pametni in pridite k meni, jaz vam nudim nadzorniško mesto in vam dam dvojno plačo, vrhu tega sklenem z vami pogodbo na deset let, vsako leto vam tudi povečam plačo...!“

Klarič je postajal sedaj bled, sedaj rudeč, slišal in razumel je tujčev govor, a vendar so zle njegove oči nekako nezavestno po dvorani, dokler ni obstal njegov pogled na biljardni mizi, ker so ležale tri slono-koščene kroglice. Nehote se je spomnil motreč dve beli krogli svojih dveh deklic, a rudeča mi je pred očila njegovega malega iskrenoljubljenega sinka. Ta nežna bitja so ga mlo gledala in mu govorila: „Oče, mili oče, ne poslušaj zlobnega človeka, nimaš nič od tega čeravno dobiš velike svote denarja, kajti hasni ako postaneš bogat, ko pa nimaš več čiste vesti, ako le količkaj ljubiš svojo ženo in otroke, gotovo ne bodeš tega storil!“

Konečno se Klarič probudi iz svojega mišljenja, vstane in razburjenim glasom odgovori svojemu začasnemu tovarišu: „In vse drugo se samo najde? Seveda, ako me dobite za deset let, potem že lahko toliko na mene upivate, da mi konečno nič drugega ne preostaja, nego izdati vam tajnost, ktero mi je moj sedanjí gospodar zaupal.“

Takoj na to vzel je jezno svoj klobuk ter ne zmečene se za tujca, ostavil kavarno. Nerazumljivo gledajoč na s snegom pokrito cesto, hitel je proti svojem domu, spominjal se je vseh dogodkov iz svojega življenja, spominjal se je onega časa, ko je bil še učenec, kako dolgi so bili dnevi v kemičnem laboratoriju, spominjal se je tudi svojih mladih let, ktere je daleč od svoje domovine prebil v tovarni za steklo. Ko se je vrnil v domovino, našel je delo v tovarni za majolike, potem se je oženil, dobil skrbno družico v življenju, vesela deca ga pozdravlja kadar pride domov — da, kaj mu je treba še večje sreče? Seveda je šlo s početka malo trdo — imel je še nekoliko dolga, — toda tudi to svotico bode poravnal

ob novem letu, ko dá njegov gospodar vsem svojim delavcem dvojno plačo. In da bi varal svojega dobrega gospodarja, onega blagega človeka, kteri je pred osmimi dnevi njemu zaupal najvažnejšo tajnost svoje tovarne?

Pri teh mislih prišel je nehoti s pestmi žugati, tako da se je stara ženica, ki mu je prišla nasproti prestrašeno umaknila s tlaka na ulico. Zatopljen v misli prišel je konečno domov, do male priproste hiše v predmestju. V dveh skokih bil je preko pet stopnic, ktere vodijo do vrat. Veseljem ga je pozdravila njegova črnolasa žena, a vendar ga je nekako od strani in dvomljivo gledala, kajti takoj je spoznala na njegovih licih, da pri njemu nekaj ni v redu, vendar mu tega ni hotela očitati, temveč prišla ga je za roko in ljubko vodila v sobo. „Pojdi, sedaj mi lahko pomagaš prižigati sveče na božičnem drevescu, kajti otroci že nestrpno čakajo in kričijo kakor mali divjaki, isto so starej matari vso obleko razparali.“

Vstopila sta v sobo, ktero je oljnata svetilka le bomo razsvetljevala, a vendar je bilo videti, da je soba v najboljem redu opremljena, sicer ne bogato, ali vendar tako, da morata biti dva ljubeča se srca povsem zadovoljna. Miza je bila že za večerjo pripravljena, a na omari stalo je majhno ne bogato okrašeno božično drevesce, pod kojim so bila razprostrta borna božična darila za staro mater in otroke. Nekaj časa sta se pogovarjala o onih malenkostnih stvarih, potem sta pričela prižigati sveče na božičnem drevescu, dočim so otroci v stranski sobi zopet pričeli kričati.

„Ivan? Jaz mislim, da si se danes jezil, sploh, kakor te danes vidim ni pri tebi nekaj v redu“, pričela je govoriti njegova žena. „Bog obvaruj!“ odvrnil je soprog ter zmajal z glavo. Ona ni nadalje spraševala, kajti poznala ga je dobro in je vedela, da jej ne bode ničesar zamolčal — in res, malo kasneje razodel jej je celo dogodbo v kavarni. „Danes popoldne baš ko sem ostavil tovarno, mi je nekdo poslal pismo, s kterim me je povabil, da naj pridem k njemu v kavarno, kjer me pričakuje, kajti dotični mi ima sporočiti neko važno zadevo.“

„In ti si šel tjakaj?“ „Naravno da sem šel, tam sem našel onega gospoda, kteri se mi je predstavil za posestnika velike tovarne za porcelan. Med pogovorom sem takoj zvedel, da mi nima tujec sporočiti nikake važne zadeve, temveč baš jaz bi mu moral sporočiti, oziroma prodati nekaj zelo važnega.“

Tovarna kjer je delal Klarič izdelovala je namreč krasno vrsto majolik, ktere so v kratkem času zaradi ličnosti in krasnih barv bile razprodane. Druge tovarne skušale so zaman napraviti jednake izdelke, kajti zmesi krasnih barv ni nihče pogodil. Umetno barvanje je bilo seveda tajnost tovarne, ktera je bila razun lastniku edino le še staremu delavcu znana, ki je potrebno barvarstvo zmes v zaprtje sobi pripravljaval. Imenovani delavec je pred osmimi dnevi umrl nagle smrti, a Ivan Klarič prevzel je njegovo mesto.

„Ker minolo soboto, ko mi je gospodar naznanil vrsto mojega novega dela, ni od mene zahteval niti častne besede, niti prisege, moram biti jezen, da se postopi tujec od mene kar naravnost zahtevati tajnost Gospodar mi je le rekel: „vi ste marljiv in vztrajen človek, zaradi tega vam tudi popolnoma zaupam in mislim, da se z vami ne varam.“ — To je bilo vse, kar mi je rekel, minolo je jedva osem dni, odkar sem prišel iz točilnice v laboratorij — evo že je danes prišel lopov iz drugega mesta, kteri misli, da mu je treba le denarnico odpreti, pa bode iz mene izvil moje tajnost.“

Klarič je obmolknil, tudi njegova soproga ni vedela ničesar odgovoriti temveč stoječa na stolu pritrjevala je sveče na gorenje veje drevesa. Pri tem delu so se njene roke vidno tresle, še le po dolgem molčanju je rekla: „Dragi Ivan, take nesramnosti vendar ne bodeš napravil, jaz ti iskreno rečem, da potem na mojo ljubav ne smeš več računati.“

On je samo prikimal, kakor da je to samo po sebi umevno.

Sveče so bile vse prižgane, Ivan je odprl zaklenjena vrata in v spremstvu stare matere prišli so veseli otroci v sobo. Nepopisna radost in veselje bilo je v sobi, kjer je še par minut prej vladala skrivnostna tišina. Ko se je glasno veselje otrok zaradi prejetih daril pogoilo, prišla je vrsta na očeta. Veselo smehljajoč se ogledoval je dvanajst parov debelih nogovic, ktere mu je stara mati spletla — zadovoljstvom gledal je šest belih z rdečo svilo zaznamovanih in skrbno zarobljenih žepnih robcev, dar njegove soproge. Potem je prišla še le glavna stvar, nastop otrok, sedemletna Milka podarila mu je krasno ošite papuče, ter vošila svojemu očetu sledeče verze, ktere jo je stara mati naučila:

Dragi oče, vzemi čevlje
Ter jih nosi zadovoljno,
Kajti moje srce mlado
Bode pač veselja polno,
Ko te bodo v miru greli.

Verzi so bili sicer brez daljnega pomena, ali prišli so iz iskrenega detinskega srca. Potem je prišla triletna Jelka na vrsto, ktera se je jedva naučila „Oče naš“ moliti ter ga je pred očetom molila. Konečno je nastopil tudi petletni Stanko, ter ljubkim otročjim glasom pel neko vojaško koračnico in konečno prišel korakati krog mize. Stariši in stara mati se niso mogli dovolj nasmejati.

„Otroci! otroci! pojdite sem k meni, vzklilnik je oče, na čigar obrazu so se pojavile solze veselja. Z obema rokama je objel svojo deco

Ali jedva je prišel do vrat, že je obstal in iznenaden ni mogel niti besedice ispregovoriti, kajti pred njim stal je njegov gospodar, posestnik tovarne.

„Vi — gospod — vi ste prišli k meni?“

„Kakor vidite, in — veste čemu sem prišel?“ reče smehljaje se stari gospod. „Rad bi zvedel, kako vam je danes popoldne teknila kava.“

Klarič začudenja ni vedel kaj spre- govoriti, temveč kakor brez zavesti se je naslonil na zid, on niti ni vedel kje je in kaj se godi z njim, čutil je le, da ga je prijel gospodar za ramo in mu govoril:

„Vi ste opravičeni, kajti delali ste častno, ker ste smatrali vaš popoldanski dogodek v kavarni kot razžaljenje in jaz sem prišel da vas prosim odpuščenja. Jaz sem vam zaupal kot človek. Toda jaz sem tudi trgovec in kot tak se moram o resničnosti mojih misli tudi prepričati. Oni gospod, s kterim ste danes v kavarni govorili je moj svak, in ker je on v mojem imenu delal, morate tudi ponudbo, ktero je vam naznanil kot mojo smatranje. Z novim letom vam bodem plačo podvojil in vam objednem nudim desetletno pogodbo z rednim povišanjem plače. Ko pojutranjem zopet pridete v tovarno, zglosite se pri meni da vam pokažem kako se napravi prava zmes. A sedaj pojdite — jaz hočem videti vašo soprogo in otroke!“

Jednim mahom se je Klariču raz-

vriskali. Veliko razsvetljeno božično drevesce je stalo v postranski sobi. Leteli so k njemu. Oče z babico za njimi. Občudovali so pozlačene orehe, krasna jabolka in raznovrstne igrače. Noben se pa ni upal drevesca dotakniti; stali so okrog njega s svetim spoštovanjem. Gledali so na tla, kjer je stal na zelenem mahu iz papirja izrezan hlev in v njem Jezušček v jaslih in sv. Jožef z Devico Marijo.

„Glejte“, rekel je oče, „to vam je poslal Jezušček, vse je vaše — ali poprej zahvalite Jezuščka, zapojte mu.“

Ko so odpeli, razdelila je babica darove. Le nekaj časa oglašali se starjši fant Vladimir: „Oče, nekdo nam gleda v okno.“

„Franca“, ukazal je učitelj dekli: „poglej, kdo je — a ne zapodi ga.“ Dekla odide in ko se vrne reče: „Stoji tam Nandetov Tonček.“

„Ubogí otrok“, vzdihnila je babica, „mater nima in oče se gotovo neke potepa po gostilnah!“

„Pripelji ga sem, naj se z nami veseli“, ukazal je učitelj dekli. „Danes betlehemske prebivalci niso hoteli sprejeti revne Device Marije — ne smejo biti kakor oni.“

Dekla je pripeljala desetletnega, od mraza se tresočega fanta.

„Kaj pa delaš zunaj pod oknom?“ — vprašal ga je g. učitelj, — „zakaj nisi doma?“

„Dama ni zakurjeno in oče, Bog vé kdaj pridejo!“ tožil je deček.

„Si li že jedel?“ vprašala je soproga učiteljeva.

„Oče so mi dali dva krajcarja,“ šepetal je deček ihtéč, „kupil sem si žemljo.“

„Ubogí! ne jokaj se, dam ti takoj jesti.“

In posadili so ga za mizo, pri- nesli vse, kar so sami imeli in ko se je deček do sitega najedel, napolnili so mu žepa s sadjem in poslali ga domú. Predno se je babica vlegla, odmolila je še en Oče naš za Nandeta, Tončkovega očeta, da bi mu Bog v srce vcepil boljše ljubezen do lastnega otroka.

II.

V istem trgu je tovarna. Go- spodar tovarne je zelo bogat mož. V njegovem stanovanju je bila istega dne velika gostija: Gostov je bilo vse polno in šampanjec je kar po mizi tekkel. (Otroci so jedli z odgojiteljico v svoji sobi.)

Ko je udarila ura sedem, je milostljiva gospa tovarnarjeva zazvonila s srebrnim zvončkom. Sluga je odhitel, otroci so prišli, mati jih je predstavila gostom, ti so se jim poklonili in na zopetno zazvonjenje so se odprle duri po- stranke sobe in veliko, božično drevo je zasijalo s stoterimi lučmi

„Ah, to je krasno!“ ploskali so otroci z ročicami.

„Zares prekrasno!“ hvalili so gostje. „Častitamo milostjivi gospej.“ Milostljiva se je v zahvalo poklo- nila, vstala in šla k drevesu. Otroci so hoteli iz drevesa razne sladkarije koj trgati, ali odgojiteljica tega ni dovolila.

Za drevesom je stala velika miza in na nji so bili razni darovi. Milost- ljiva jih je začela deliti, najprej otro- kom, potem gostom. Gost za gostom je sprejemal darove in so poljubljali milostljivi mehko roko, kakor na svečnicu duhovniku pri altariju, ko sveče deli.

Konečno so bili obdarovani vsi, tudi služabniki. Gospod tovarnar je zaploskal in rekel: „Danes naj se vsi veselijo; zato sem ukazal napra- viti še jedno drevesce. — France, prinesi ga!“

Sluga odleti in prinese jelko, na kateri je viselo vse polno mesenih klobas. Postavil jo je na tla poleg prvega drevesa.

„Za koga je to?“ vprašali so za čudjeno gostje.

„Takoj, gospóda, bodele videli.“ — France, naj jih Jožef izpusti!

France odhiti. V nekoliko trenot- kih se je razlegalo po hodniku laja- nje in cvilenje. Gospod tovarnar je zažvižgal. Duri so se odprle in tru- ma psov je priletela.

„To vam je Jezušček prinesel,“ rekel je bogokletno bogatin in po- kazal psom klobase.

Psi so planili na drevesce kakor stekli in navstalo je lajanje in tepež, da je bila groza.

Vsi gostje so se smejali, da so se jim trebuhu tresli.

„To je imenitna misel!“ hvalili so. Tako so obhajali sveti večer pri gosposdu tovarnarju!

Ljubi bralci! zdaj pa vprašam: Kdo je obhajal rojstvo Kristusovo spodobneje — oni pridni gospod učitelj ali bogati tovarnar? Komu je boljše privoščiti veselje: pam ali revnemu otroku?

Znabiti, da je milostljiva gospa darovala kakšen goldinar za božično drevesce revnim otrokom, to pa je storila zavolj tega, da se njeno ime lesketalo v časniki. Da, v čas- niki se je lesketalo — pa ne tam nad zvezdami!

KNJIGE

ktere imamo v naši zalogi in jih odposljemo poštino pristo, ako se nam znesek naprej pošlje:

Molitvene knjige:

Fino vezane z imitacijo alonove kosti, ali v ffinem usnju in zlatato obrezo:
Pravi služabnik Marije, \$2 50
Zvonček nebeski, \$2.
Sveta ura po \$2 50, \$2 in \$1 75.
Rajski glasovi, \$2 75.
Nebesa naš dom po \$2 70, \$2 50 in \$2.

Spomin na Jezusa, usnje 35 ct.

Hvalite Boga usnje 70 ct.

„s zlato obrezo 75 ct.

Gospod usliši nas, usnje \$1.

Sveta nebasa, usnje 70 ct.

Vedno čiščenje, usnje \$1.

„s zlato obrezo \$1 50

Prasveto Srce Jezusovo, usnje 30 ct.

Jezus na križu, usnje 80 ct.

„s zlato obrezo \$1 25.

Marija Devica, usnje \$1 20.

Fil. teja, s zlato obrezo \$1 20.

Rafael, platno 75 ct.

„usnje 85 ct.

„s zlato obrezo \$1.

Pravi služabnik, usnje 80 ct.

„s zlato obrezo \$1.

Kruh nebeski, 90 ct.

Naša ljuba gospa, usnje 90 ct.

Druge slov. knjige:

Hitri računar, 40 ct.

Angleško-slovenska slovnica 5 ct.

Zgodbe sv. pisma, 50 ct.

Evangelij, 50 ct.

Veliki katekizem, 30 ct.

Mali „12 ct.

Zupan, krščanski nauk, 6 ct.

Slovenski nemški besednjak, 90 ct.

Druga nemška slovnica, 80 ct.

Slovensko-angleški slovarček, 40 ct.

Slovensko-nemški slovarček 40 ct.

Grundriss der slov. Gramatik 80 ct.

Av. Marija, 10 ct.

Bleiweis Slovenska kuharica \$1 80.

Naš dom I. in II. zv., po 20 ct.

Paglinarzi I. II. in III. zv., 50 ct.

Gozdovnik, I. in II. del, 50 ct.

Marjetica, 50 ct.

Naš cesar Franc Jožef I. 20 ct.

Hubad pripovedke I, II., in III. zvezek po 20 ct.

Šaljivi Jaka, 25 ct.

Admiral Tegethof, 20 ct.

Mrtvi gostad, 20 ct.

Nezgoda na Plavem, 20 ct.

Slovenski Šaljivec, 30 ct.

Burska vojska, 30 ct.

Cigan-va osveta, 20 ct.

Sveta noč, 30 ct.

Ustaujenje, 20 ct.

Strelec, 25 ct.

Jaromil, 20 ct.

Spominjski listi iz avstrijske z o- dovine, 24 ct.

Nikolaj Zrinjski, 20 ct.

Maršal grof Radecky, 25 ct.

Sita mala Hindostanka, 2x ct.

Jama nad Dobrušo, 20 ct.

Močli baron Ravbar, 25 ct.

Naselnikova hči, 20 ct.

Darinka mala Črnogorka, 24 ct.

Venček praviljo in pripovedke, 20 ct.

Potovanje v Liliput, 20 ct.

Narodne pripovedke v Solskih dol- nah, I. in II. po 12 ct., III. 18 ct.

Bračica, 18 ct.

Gardist, 12 ct.

Korotanska povest, Mladost, 30 ct.

Kapitanova hči, 30 ct.

Poravček, 18 ct.

Prve skrbí, 45 ct.

Božična pripovedka, 12 ct.

Rakvar, 15 ct.

Ikonijska, turška povest, 20 ct.

Smodin, 30 ct.

Rokovnjači, 35 ct.

Vence slovenskih povestij, I. in II. po 50 ct.

Savinjski glasovi, 20 ct.

V domačem krogu, 35 ct.

Zbrani spisi, 20 ct.

Dragoljubci, 20 ct.

Hudobni tovariši, 20 ct.

Zeleni listki, 20 ct.

Basni za mladino, 20 ct.

Tatarji na Moravskem, 35 ct.

Dva sveta večera, 20 ct.

Bogdan, 20 ct.

Plemenita srca, 20 ct.

Razne pripovedke, 30 ct.

Slavoj in Ljudmila, 20 ct.

Zbirka ljubimskih pisem, 30 ct.

Velike sanjake bukve, 35 ct.

Sanje v podobah, 10 ct.

Božično drevesce.

(Dve sličice iz življenja.)

I.

Kako prijetno je na sveti večer sedeti v družini za mizo! Svetilnica sveti jasneje, peč greje prijetneje, celó soba je lepša. Namizni prt je slovesno bel, jedi bolj dišijo, stekle nice zvonijo, veselje sije iz vseh oči, smeji se na obrazih in ko so se že vsi najedli, začno oče otrokom pri- povedovati o betlehemske pastirjih, o oznanjenju angeljev in o prelju- bem Jezuščku.

Tako je bilo tudi pri g. učitelju Poštenjaku v trgu Ž.

Sedeli so za pogrnjeno mizo in g. učitelju, ki je imel najmlajšo triletno Anico na krilu, — so tekale besede iz ust kakor strd. Dekletce si je igralo z njegovo temno brado in gle- dalo z modrimi očesi mater, srečno se smehljajočo. Ostali tri otroci, Jožef, Vladimir in dvanajstletna Ljudmila so sedeli blizu matere in babice, ki je sedela na prvem mestu.

Med očetovim pripovedovanjem je mati vstala in odšla v postransko sobo.

Ko je ura odbila sedem, zazvonil je zvonček, duri postranske

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: JOHN HABJAN, Box 303, Ely, Minnesota;
Podpredsednik: JOSIP PEZDIR, 1024 South 13th St., Omaha, Neb.;
I. tajnik: JOSEF AGNIE, Box 266, Ely, Minnesota;
II. „ STEFAN BANOVEC, Box 1033, Ely, Minnesota;
Blagajnik: IVAN GOVZE, Box 105, Ely, Minnesota;

NADZORNIKI:

IVAN PAKIŽ, Box 278, Ely, Minn.;
JOHN GLOBOKAR, Box 371, Ely, Minn.;
GEORGE STEPAN, Box 1153, Soudan, Minn.

Društveno glasilo je „GLAS NARODA“.

Kopal se je pri 16 stop. mraza.

Utica, N. Y., 16. dec. Profesor Sugarman v Little Falls hoče posnemati Ruse ob reki Nevi. Po njegovem izrazu nastopil je danes prvi mraz, vsled česar je po stari svoji navadi odšel zgodaj jutraj v reko Mohawk, ktere temperatura je znašala 16 stop. pod ničlo, se skupal in po kopanju odšel na sprehod.

40 delavcev v smrtni nevarnosti.

Pittsbur, Pa., 18. dec. V Pittsbur Stone Works se je pripetila večeraj večer strašna razstrelba, pri kateri je 40 delavcev komaj rešilo svoje življenje. Velikanski kotel z razbeljenim železom se je razletel in tekoče železo se je razlilo čez vse poslopje. Delavci so se rešili s tem, da so se takoj z obrazom navzdol vrgli na tla.

Bryan postane urednik.

Lincoln, Neb., 15. dec. Viljem J. Bryan je danes naznanil, da bo v kratkem pričel izdajati tednik, v kratkem bode razmotrival socialna in politična vprašanja sedajnega časa. List se bode imenoval „The Commoner“ in bode istega uredoval Bryan sam.

Trije linčani.

Booneville, Ind., 17. dec. Danes so tu obesili na drevo ob cesti zamorca Johna Rolla, kateri je nedavno v družbi zamorcev Rowlanda in Hendersona brivca Simmonsa umoril. Tudi Rowland in Henderson nista ušla jednaki osodi, kajti iz Rockporta se javlja, da so ju tam državljanji običajnim načinom obesili.

Da prepreči linčanje, odposlal je governor iz Evansville sotnijo vojakov, vendar ko je prišlo vojaštvo na lice mesta, visel je zamorec Rolla že mrtev na drevesu.

Rockport, Ind., 17. dec. Vseled sumničenja, da se je tudi zamorec „Whistling Joe“ udeležil umora brivca Simmonsa, so zamorcev danes zaprli. Toda tudi njega čaka linčanje.

Velika strojarja pogorela.

Sheboygan, Wis., 16. dec. Tukanjsko veliko strojarjo trdke Zschitsche & Sons je uničil požar. Škoda cenijo \$180.000, katero pokrije zavarovalnica. Tudi druga poslopja v bližini, posebno ona tovarne za izdelovanje hišnih oprav, trdke „Mattson Manufacturing Co.“ so bila vsled požara hudo poškodovana.

Vsled razstrelbe usmrtenih sedem Indijancev.

Bismarck, N. D., 16. dec. Indijanec „Brez Sreča“ našel je kotel, v kateri je bilo 30 galon gazolina. Vseled nevarnosti se je nevarna vsebina vnela in razletela. Dva indijanska rodbini v Cannon Ball postaji sti bili na mestu usmrteni. Vsa trupla — sedem po številu — so zgorela. Dva otroka sta bila tako tekoče ranjena, da ni upat bodeti li okrevala. Kotel gasolina našel je „Brez Sreča“ v ledu reke Missouri; misleč, da je kaj drugega v njem, ga je vzel seboj domov. Ko je njegov sosod „Črni Oblak“ zvedel o najdbi, prišel je s svojo rodbino k sosodu, da mu sledijo porodi nekoliko „olja“, na kar je, da se prepriča o vrednosti olja, prižgal žveplenko, o kojoj priliki se je pripetila strašna eksplozija.

Panama kanal nam ponujajo.

Colon, 18. dec. Iz Boyte se danes poroča, da je vlada zjedinjenih avdijencov.

držav Columbia sklenila poslati zastopnika v Washington, da bi se s Zjedinjenimi državami p-gajal radi ostopa koncesije za gradnjo Panama kanala. Pogoji, ktere stavi Columbia so, da bi bil kanal odprt vsem narodom, in da bi Columbia imela višjo oblast čez pokrajino, skozi katero se bode raztezal kanal.

Britiška križarka „Pheasant“ je dospela v pristan pri Panami.

Nemška šolska ladija „Gneisenau“ potopila.

Madrid, 16. dec. Nemška šolska jadranka „Gneisenau“ iskala je v malagški luki vsled viharja zavetje, v trenutku, ko je okrenila v luko se je razbila. Kapitan in mnogo kadetov je utonilo. V rešilnem čolnu odpljulo je 40 oseb na prosto morje, o katerih ni nikakega poročila, najbrže so vsi vtonili. Od potopljenih ladij viditi je le še drvesa, ki stoje nad vodo. Na drevesih je nekaj častnikov in mornarjev našlo pribezališča.

Poročila o ladiji so le nezadostna, znano je le, da je bilo 360 oseb ukrcah na ladiji. Domneva se, da je najmanj 100 oseb utonilo. Ladija se je razbila na skalovju v bližini svetilnika. Vseled velikanskih valov je rešitev onih, ki so iskali pribezališča na jamborih nemogoča.

Berolin, 16. dec. Voddelek mornarice vojnega ministerstva dospel je danes brzojav iz Malage, vseled kterega je samo 40 oseb utonilo.

Osem in trideset mrtvih.

Berolin, 17. dec. Nemški konzul v Malagi je večeraj večer brzojavil, da se je šolska ladija „Gneisenau“ vred potopila 38 oseb vpoštevši kapitana, prvega častnika in inženirja, toda to število najbrže še ni popolno. Davet in trideset oseb, ktere so bile poškodovane, ko je nesrečna ladija trčila ob skalo, so s zlomljenimi udi odvedli v bolnišnico. Skupno število mrtvih na ladiji je bilo 400 moč, vpoštevši 25 častnikov in 50 kadetov.

Večerni listi tožijo o mnogih tragičnih dogodkih v kratki dobi: nemške mornarice, slednja nesreča nam podaja isti nauk, kakošnega je zajemal severo nemški Lloyd o priliki požara v Hobokenu, namreč: vedno biti pripravljenim ako je ladija vsidrana v tujih vodah.

Hitrejši parnik nego „Deutschland“.

Paris, 16. dec. Francosko-ameriška črta sklenila je zgraditi novi parnik, kateri bode hitrejši nego hamburški „Deutschland“, vendar oanebode tako velik, kakor slednji. Ime novega parnika bode „La Flandre“.

Nova iznajdba.

London, 16. dec. Inženir Josip Knight zatrja, da je izumil nov stroj, kateri bode s vporabo zračne sile gonil ladije baš kakor par. Novo iznajdbo bode admiraliteta prekusila in ako se umestnim izkaže, se bode naše sedanje ladjeplovstvo popolnoma predrugačilo. Po sistemu Knighta bode baje zrak nadomeščal premog. Ker se je admiraliteta za stvar s zanimanjem zavzela, more biti že kaj na tem — če ni zopet angleška raca.

Evropejske in druge vesti.

Livadia, 14. dec. Car se je podal v prvič na svežji zrak otkar je ozdravel. Sprehaja se je na verandi grad in tam tudi nekaj časa sedel na stolcu. Po neje je sprejel ministra

Paris, 15. dec. Oficijelno finančno poročilo svetovne razstave kaže primanjkljaj dveh milijonov frankov, toraj manj nego vse druge razstave. Stroški so znašali 116.500.000 frankov, dohodki pa 114.500.000 frankov.

Drobnosti.

Ker so vsi parniki iz Evrope zakasneli dospeli v newyorskó luko, tudi nismo dobili slovenskih listov in nemoremo danes našim čitateljem podati vesti iz stare domovine, kar pa nadomestimo v prihodnji številki.

Današnja številka ima dve strani priloge in je smatrati kot božična izdaja.

Iz Omaha, Neb., se nam piše: Društvo sv. Štefana štev. 11, spadajoče k Jugoslovanski Katol. Jednoti, je imelo svoje letno zborovanje in volitev novega odbora. V odbor so bili izvoljeni gg.: Josip Cepuran, predsednikom; Josip Pezdirtz, podpredsednikom; Jos Batorič, I. tajnikom; Jakob Špelič, I. tajnikom; Janez Radović, blagajnikom; Stefan Špelič in Stefan Stanešič, nadzornikom; Jure Gregoraš, vratarjem; Josip Pezdirtz, delegatom. V bolnišnici sv. Jožefa imamo že od 24. sept. člana, ktere se je poškodoval pri delu v rudotopilnici. Dalje naznanjamo, da je naš delegat in objednem podpredsednik Jugoslov. Katol. Jednote g. Jos. Pezdirtz doposlal glavnemu odboru svoje bonde. Srčni pozdrav in vesele božične praznike vsem udom Jug-slov. Kat. Jednote.

Odbor.

Vipavska železnica. — Železniško ministerstvo je povabilo sedem podjetnikov, naj predložijo svoje ponudbe do 12 t. m. Komur se je delo oddalo, se razglasi 22. t. m. opoldne. Trije so že pregledali celotno na lico mesta. Toda je vendar upanje, da se prične graditi tudi ta železnica.

Telovajstvo na Gočah. — Z Goč se poroča, da se je udeležnikom telovajškega napada na županovc hišo že dostavila c. kr. državnega pravdnitstva. Toženi so: kurat Josip Ferjančič in poleg njega kot njegovi sokrivci Viktor Pangerc, Franc Debevc, Janez Požar, Jož Batorič, Andrej Krečič, Edvard Ferjančič, Anton Vovk, Jože Vovk, Leopold Ferjančič, Janez Funa, Fran Jerončič, Janez Jerončič, Janez Krečič, France Ferjančič, Jožmauov, Ludovik Vovk, France Ferjančič-Brjaški, France Pregelj, Alojzij Dolenc, France Jamšek in Janez Vovk. Vsi ti, z duhovnikom Ferjančičem na delu, so obtoženi radi hudodelstva javne posilnosli, in sicer po § 87. kazenskega zakona, ker so hudodelstvo storili v posebno nevarnih okolišnih. Zakon določa za to hudodelstvo težko jelo od jednega do petih let, po velikosti hudobije in nevarnosti pa tudi do deset let. Kurat Ferjančič je poleg tega tožen tudi radi hudodelstva goljufije (storjene z zapeljevanjem h krivemu pričevanju po §§ 197. ic 199. a.) N Gočah je sedaj tako, kakor bi bila strela udarila med klerikalce. Ubegri žrtve ekamisijonarja Ferjančiča s vse zbegane. Ljudje so tudi resnisljenja vredni, ker so bili po fanat čnem duhovniku zapeljani in oahujskani.

Obstrelil je v S-mpasu neki Fr.

Remce 22letnega Al. Glešica, in sicer v trenutku, ko je ta poslednji zapuščil neko tamčeno g stlino tako močno, da so ga morali pripeljati v goriško bolnišnico, kjer so mu zdravniški vzeli dotedaj iz života dve kroglici. Ranitelj je silovit značaj in znan pretapač.

„Domovina“ obsojena. — Urednik „Domovine“, g. Anta Bag, je bil pred poroto v Celju dne 30. pr. m. obsojen v trimesečni zapor. Tožili so nemškutarji iz Brežic radi žaljenja nemške hranilnice tamkaj. Celjska druhal je sprejela obsodbo z največjim veseljem.

Slove nadvojvode Salvatorja od preljubljenega mu Zagreba je bil nov dokaz, kako se je Zagreb omilil nadvojvodi in kako se je le-ta omilil nadvojvodi hrvatskemu. Nadvojvoda je 27. nov. zvečer odvel svojo rodilino iz Zagreba, a na slovesu je sodelovalo vse mesto. Na peronu so se sašli dostojanstveniki, ki so pričakovali, da se pripelje nadvojvoda, a na kolodvoru in okoli istega je mrgolelo na tisoče občinstva. Ko se je bližal voz nadvojvode, je gromelo živoklicev. Ovacije so bile spontanne, srčne, impozantne; gospe so metale cvetje. Nadvojvoda se je zahvaljeval po vojaški, soproga mu in mali nadvojvode pa so mahali z robc. Poseben utis je napravilo na občinstvo, ko so mali nadvojvode in nadvojvodkinje vsklikali na vse strani: Z Bogom! Ko je vlak zapuščal kolodvor, je vse vsklikalo in mahalo s klobuki in robc, a nadvojvodinja, ki je stala pri oknu vagona, se je ganjeno zahvaljevala na vse strani. V „Agramer Tagblattu“ čitamo še te-le podrobnosti: nadvojvoda je bil ves bled od ganutja; ko je ustopal v vagon, je še enkrat vskliknil: „Pozdravljam še enkrat lepi Zagreb. Živeli Hrvati!“ Otroci nadvojvode so v jeduomer klicali „Hvala.“ Nadvojvodinja je odredila, da je najeti hrvatske vzgojiteljice, da mali nadvojvode in nadvojvodinje ne pozabijo hrvatski. Tako časti narod one, ki ga — imajo radi.

Listnica uredništva.

Rojakom odpošljemo sedaj za \$20.50 100 kron avstr. veljave, pridejati je še 20 centov za poštnino ker mora biti denarna pošiljatev registrirana.

G. J. Rajk, Steelton, Pa., Dopis ne bode mo natisnil; oni gospod je že na Kranjskem; s pomočjo nekaj radodarnih gospodov smo ga domu odpravili; odpuštile mu vse dobrih srcem.

J. Z. v A., Colo. Z ono zadevo se ne bavimo več, premalo imamo časa in prostora je škoda v listu.

VABILO.

Novi odbor slovenske cerkve Marijinega Vnebovzetja na 57 Butler St. vabi vse farane v tukajšnji okolici in stari odbor, da bi se zbrali v cerkveni dvorani v nedeljo dne 30. decembra, to je pred novim letom.

PITTSBURG, PA., 16. dec. 1900. (26dc) Odbor.

Javna zahvala.

Srčno se zahvaljujem vsem onim, kteri so izkazali poslednjo čast mojemu pokojnemu bratu Jožetu Šušteru in ču u njegovi smrti. Posebno se zahvaljujem gospodu Ant. Gerzinu in njegovi soprogi za njuno naklonjenost, ktera sta položila dva krasna venca na krsto pokojnika. Istočasno se zahvaljujem njihovim fantom, ktera sta se mnogo potrudila in pripomogla k lepemu pogrebu. Dalje se zahvaljujem društvu sv. Jožefa in društvu sv. Cirila in Metoda, ktera sta se vkljub hudega mraza udeležila pogreba v tako obilnem številu.

MIKE SUTICH, žalujoč brat.

Kje je?

MATEVŽ HAUFMAN, doma iz Litije, leta 1899 spomladaj je šel v Ameriko. Kdor bi dočnik poznal, ali o njem vedel kje se nahaja, ga uljudno prosim, da mi blagovolji naznaniti njegov naslov: Frank Petrich, 833 W. 21 Pl., Chicago, Ill. [20. dec.]

Kje je?

MARIJA FERLAN, doma iz vasi Premost, župnija Poljana nad Skofjo Loko; dne 15. maja je potovala v Ameriko. Ako kdo rojaka ve za njen naslov, naj ga blagovolji naznaniti: John Subic, Box 6, Willock, Allegany Co., Pa. [19dc]

Rojaki pozor!

Podpisana družba razpošilja na vse kraje sveta vsakovrstna sveča, domača zdravila izborne patent medicine najboljših zdravnikov za vse bolezni človeškega telesa, obliže (flajste), zdravilno milo (žajfo) dišave, kakor tudi raznovrstne zdravniške priprave in pripomočke, električne baterije itd.

Domačo lekarno najboljših zdravil za najpogostejše bolezni v vrednosti \$1.25 pošlje za \$1. Isti obstoji iz štirih raznovrstnih in izbranih zdravil, ktera ne bi smela manjkati v nobeni družini, posebno v krajih, kjer ni pri rokah zdravnikov in lekarne. Ta zdravila shranjena na suhem prostoru se shranijo več let, ne da bi izgubila svojo zdravilno moč.

Z domačimi in patent medicinskimi se je ozdravilo že mnogo ljudi, katerim zdravniški niso mogli pomagati. Kdor je toraj izgubil zaupanje do zdravnikov, ali komur sredstva ne dopuščajo žrtvovati mnogo trdo prisluženih novcev, naj se zaupno obrne v svojem domačem jeziku na:

Home Remedies Co., P. O. Box 349, HOBOKEN, N. J.

Josip Losar v East Helena, Mont. priporoča svoje grocerijsko blago kakor tudi OBLEKO, OBUVALA za moške, ženske in otroke. Dalje: VINO, FINE SMOKE IN ŽGANJE IN KUHNJSKA OPRAVA Vse prodajam po najnižji ceni.

Slovencom in Hrvatom v Rock Springs, Wyo., in okolici priporočava najin

saloon,

v katerem vedno točiva sveže pivo, vino in whiskey, ter imava na razpolago fine smotke. Dalje se lahko na nasobne vsak rojak v bližini glade pošiljanja denarjev v staro domovino in gledat parobrodskih listkov, kar sva v zvezi z g. FR. SAKSERJEM v New Yorku, lahko vsakemu cen v in točno postreževa.

Za obilen obisk se priporočata: Dalapicola in Fr. Keržnik, Rock Springs, Wyo.

Ali si gluh?

Vsak kdor je gluh ali slabo sliši se sedaj lahko ozdravi z našo novo iznajdbo, samo gluh rojeni se ne dajo ozdraviti. Breznanje v ušesih takoj preneha. Popiši tvoji bolezen. Preiskava in svet brezplačno. Lahko se ozdraviš sam doma z malimi stroški.

Dr. Dalton's Aural Institute, 596 La Salle, Ave., Chicago, Ill.

JACOB STONICH

89 E. Madison St., Chicago, Ill.

Slika predstavlja uro za dame z dvojnimi pokrovom (Boss Case) in so najboljši pokrovi se zlatom pretegnjeni (Goldfield) in jamčim za nje 20 let; kolesovje je Elgin ali Waltham ter velja samo

\$15.

Dame, ktere želé uro kupiti se jim sedaj ponuja lepa priloznost, Ta cena je le za nekaj časa.

Na zahtevanje pošljem cenike poštnine prosto. Dobra postrežba in jamstvo za blago, je moje geslo.

Za obilo naročb se priporočam z vsem spoštovanjem

Jacob Stonich, 89 EAST MADISON STREET, CHICAGO, ILL.

SVOJI K SVOJIM!

J. GLOBOKAR, M. P. CO. ELY, MIN.

priporoča Slovencom in Hrvatom svojo novo

TRGOVINO.

Pri njem je dobiti:

OBLEKA ZA MOZKE, ŽENSKÉ IN DECA; RAZNOVRSTNO OBUVALO; PERILO, OVRATNIKI, KLOBUKI; HISNA IN KUHNJSKA OPRAVA.

Vedno sveže

GROCIERIE.

Vse blago po najnižji ceni; postrežba hitra. Pismena naročila naj se pošiljajo na Box 371.

Pošiljam denar v staro domovino, posredujem prodajo prekomorskih voznih listkov, v zvezi sem v New Yorku z g. Fr. Sakserjem. Slovencom in Hrvatom, prijateljem in znancem se priporočam v mnogobrojen obisk in naročila. S spoštovanjem J. GLOBOKAR, M. P. CO.

Osreči svoj dom

s tem, da kupiš našo domačo godbeno skrinjico (Home Music Box). Ista je najbolj čudovita in tudi najcenejši godbeni instrument, kolikor jih je na prodaj. Daje več zabave nego orglje za \$100, kajti vedno je pripravljena igrati za vsacega. Godbene vzgoje ni potrebna, ker tudi otrok lahko igra. Vsi kupei so preseneti in zadovoljni z njo, kajti ista prekaša njihovo pričakovanje, ker igra nad 500 komadov, kakor je razvidno iz cenika, kterega pošljemo z vsako skrinjico. Zamore se rabiti doma za zabavo otrok, pri družitvah in vsakovrstnih družbenih zbirališčih. Izplača se v jedni noči, ko oskrbuje godbo pri plesu. Igra glasno in natančno. Pesmi, koracnice, valčke, polka marzurke itd. kakor tudi najnovejše komade izvirajo boljši nego marsikteri godci. Otroci imajo z njo največje veselje. Omisli si jo za božič.

Valček, kterega kaže slika ima jeklene zobe, kteri dajejo glasove, ko so prvi vrsti. Tudi ponavlja vsako pesem ali ples brez prestanka. Ta posvem čudni instrument stane samo \$5.00 v lepi skrinjici z godbo. Agentje zaslužijo denar. Pošlji 2 ct. znamko za okrožnico glede tega in družih instrumentov. Harmonike po \$3.00 in vsakovrstne orglje pray po ceni.

Najbolje storiš, ako pošlješ \$2 in dobiš takoj domačo godbeno skrinjico, ostalo pa plačaš ob sprejemu instrumenta.

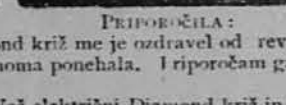
Standard Manufacturing Co., Dept. No. 45 Vesey St., New York, P. O. Box 2853-

Električni DIAMOND križ,

tudi Volta križ imenovan, je iznajdba, ktera se je pred nekoliko leti vršila na Avstrijskem, vsled svoje veljavnosti našel je takoj pot na Nemško, Francosko, Skandinavijo in v druge države, kjer je dobil priznanje kot najbolje sredstvo proti mnogim boleznim in osobito proti revmatizmu.

Ta križ ozdravlja od revmatizma, neuralgije, bolezni v križu, bolezni v glavi, živčne bolezni, ožotnost, brezsenčnost, kap, božast, slaba prebavanja, izgubljenost teka in boleznih zobov.

NAVODILO: Vsaki dan daj križ v kozarec napolnjen z najboljšim jeshom za dve minute. Za otroke zmehčajte jesh z vodo v razmeru z njih starostjo. Ta križ mora viseti na svilenem traku, okoli vratu tako, da leži molra stran naravno na koži na ledenu. Ta električni Diamond križ velja samo eden dolar ter se odpošlje v vsaki

Vaš električni Diamond križ me je ozdravel od revmatizma v glavi po 2 tedenskej uporabi in bolezen je popolnoma ponehala. I priporočam ga povsod svojim prijateljem. H. MILLER, Pipestone, Minn. Moja mati je nosila Vaš električni Diamond križ in v kratkem času je bolezen in križ v želodcu in prsih ponehala. Sedaj se počuti zdravjejo nego li kdaj popreje. ED. GALLUP, Fairbanks, Ia. Moja soproga bila je več let bolna, zdravilo jo je mnogo zdravnikov, Električni Diamond križ jeji je več pomogel, nego vsa druga zdravila. Bodite tako prijazni, in pošljite mi še 4 križe. J. BALLE, Stuttgart, Ark. Imel sem več let revmatizem; po 6 tedenski uporabi Vašega križa, moram pripoznati, da ni boljšega sredstva za zdravljenje od revmatizma. PAUL POWIS, Milwaukee, Wis. THE DIAMOND ELECTRIC CROSS CO., Dep. 39, -306 Milwaukee Ave., CHICAGO, ILLINOIS.

Listek.

Zamenjane duše.

(Slika iz našega zapada.)
(Konec.)

Hotel se je prikloniti, kakor je to v mestih navada, vendar se mu ta umetnost ni posrečila. Dicey gledala ga je z ostrim dvomljivim pogledom.

„Čemu se skrivate v bližini naše hiše, ali se bojite?“

„Bojim se ravno ne,“ odvrne Arizona-Dan, „razun če pridejo po mene, kajti z vso naselbino se ne morem bojevati.“

„Ali vas kdo zasleduje?“

„Ako mi sedaj še ne sledi, sledi mi bodo kmalu, kajti Rad Konrad je v naselbini in...“

Arizona-Dan nehoti zakolne in gleda ob potoku navzdol. „Evo ga, že prihaja!“ zašepetal je ropar.

Dicey se vspne in gleda med grmovje v označeni strani. Šerif prihajal je peš, oblečen v lahkejši poletni obleki, ktera mu je izvrstno pristojala, a solnčni žarki so se igrali krog njegove las, bil je res lep mladenič — zadostoval je samo jeden pogled in Boadicea ga je — ljubila.

Ko se je šerif približal kacihi deset korakov roparju, otrli si je s svilenim robcem pot raz čelo in pozdravil naselniško hčer s kratkim „Halo“.

„Dan,“ rekel je šerif, „jaz tebe potrebujem.“

O istem trenutku potegnil je Arizona-Dan devet palcev dolgo bodalo iz za pasu.

„Well, pojdi in me vjemi,“ odvrnil mu je slednji zaničljivo se smeje, in mu je pokazal svoje bodalo.

Ugledavši nevarno orožje, polastila se je šerifa zopet ona stara smrtna bojazen. Njegov ponos in nadarjena moralna moč, kateri svojstvi sti ga vspevobujali, da je v obupnih slučajih junaske čine izvrševal, gnali sti ga tudi danes dalje in nehoti je stopil korak bližje nevarnemu roparju. Arizona-Dan smejal se je polglasno in mirno, kljub temu je bil njegov smeh grozen. Krog njiju bilo je vse mirno le šum potoka bilo je čuti kot zaničljivi posmeh narave.

Za trenutek Radcliff Konrad ni vedel kaj početi, polastila se ga je nepremagljiva bojazen in hoteli stopiti še korak dalje, opazil je, da je njegova noga težka, kakor da je postala svinčina. Desno od njega zasumelo je listje grmovja, Konrad se nehoti okrene in zapazi dvoje svetlih črnih oči, v katerih je bilo čitati ponos, srčnost, nenustrašnost... Zdelo se mu je, kakor da se je v tem trenutku odvalil velik tovor od njegovega srca in padel v nepregledno globočino. Zopet je zrl na Arizona-Dana, prišel se je tiho smejati, a veselo kakor otrok, ki se veseli kako igrače.

„Hodeš li sedaj?“ vpraša šerif roparja z veličastnim glasom, kakor nagovori ženini svojo nevesto.

„Jaz ti bodem izrezal srce iz prsi, Rad Konrad,“ reče Arizona-Dan, „ako se mi še za dva koraka približa.“ Boadicea prišla je z listjem šumeti, a šerif se je zopet jel smejati, ne da bi se ozrl proti naselniškovi hčeri. Arizona-Dan držal je še vedno svoje bodalo obrnjeno proti šerifu, in sicer tako pravilno, kakor je to edino le v Mehiki mogoče, a šerif postavil se je na prste, pripravljen na napad. Je li Rad Konrad bil v resnici toli srčen, s praznimi rokami napasti najslavnejšega roparja Arizona?

Šerif bi najraje veselja zavriskal, kajti iznenada obdala ga je srčnost in junastvo, čutil je, da ne bode nikoli več bojazljiv, kajti strah ga za vedno ostavil, nekaj izvanrednega priložilo je v njegovo kri, kar je storilo iz njega pravega moža. Vedel je namreč, da ga gleda dvoje divnih južnih oči, dočim so se njegove lastne uprle ostro v Arizona-Dana.

Vso svojo srečo v bojih imel je dosedaj pripisati edino le srečnim slučajem, kateri so ga varovali nezgode baš kakor se to godi otrokom in pijancem na ulici; sedaj pojavila se mu je želja, da se bojuje brez strahu srčno in vstrajno, kajti on ni občutil nikake bojazni več. Pol

šudeža bilo je toraj gotovega, a kadar je že toliko gotovega, tudi druga polovica ne sme izostati.

Arizona-Dan je ob priliki svoje zabave gotovo malo preveč whiskeyja zavžil, kajti drugače bi se gotovo ne ozrl v stran, ko se je Dicey okrenila, vsled česar se je zvalil proti potoku majhen kamen in prozročil šum. Ta trenutek porabil je šerif in z njemu lastno spretnostjo krčevito prijel roparjevo desnico, v ktere je slednji držal bodalo.

Arizona-Dan se je čudil čemu se njegova roka vrti, dasiravno se je temu ustavljal. Šerif zvilal mu je desnico dokler niso priče žile in kite pokati, ropar se ni mogel več ustavljati premoči in je spustil nož na zemljo. Ko je šerif slisal, da je bodalo padlo na zemljo, spustil je roparjevo roko, a v istem trenutku sgrabil njegov vrat. Moža sta se spoprijela prav po domače, kakor je na zapadu običaj, in držel drug drugega, obstala skoro povsem mirno na pozorišču. Šerif je držal roparjev vrat tako spretno, da slednji ni mogel glave skloniti niti gledati naravnost pred se, a z drugo roko oklenil se je njegovega trupla. Skratka rečeno, na jedrni strani bojevala se je divja tiha napornost svojeja protivnika spravi iz ravnotežja, a na drugaj ravnotežja, da obdrži svoje stališče. Prva stranka je dobila in oba gladjatorja sta padla na zemljo. Pri padcu ranil je mali in ostru kremen Danovo glavo, kar mu je odvzelo vsako sposobnost za daljšo bojevanje. Šerif je pokleknil na premaganega lopova, vzel iz svojih žepov pripravljeno jermenje ter zvezal svojo žrtev na rokavih in nogah. Po dovršenem delu skočil je na noge ter se veselil licem okrenil proti svoji dobrotnici, ktera mu je darovala povsem novo življenje.

Boadicea se je približala šerifu. „Vi ste uzor zapadnih lovcev! Jaz sem gledala, jaz...“

Nehote je prekinila svoj stavek. Šerif gledal je je naravnost v oči. Prvič v svojem življenju zarudele so njena lica, mislila je, da se je loti mrzlica, njene oči so zrlle v vodo Agua Fria in na tla — prvič v življenju občutila je nekako bojazen.

„Kmalu se bode stemnilo,“ prišel je šerif s tihim glasom, kakor da govori večerni vetrič med visokim drevjem. „Ako dovolite, šel bodem z vami do koče vaše obitelji. Za Arizona-Dana dovedel bodem konja, kakor hitro se bode zavedel. Je li vi ste Miss Reed, poznam vašega očeta, dober lovec, izboren lovec, yes!“

Večerni veter se je igral med drevesnim listjem, mala veverica iskala je na bližnji hikorji svoje prenočišče, a iz gozda čuli so se prvi glasovi zve. Šumljanje potokovča spremenilo se je v nekak slavo-spev, sploh vsa narava bila je velečastna v večernej zarji.

Ko sta šla po stezi proti leseni hiši Dicinega očeta, je slednja strahu zakričala.

„Ah, kolik je ta kušdar!“ izustila je Boadicea, vendar jo je šerif umiril.

Kmalu nato so odvedli roparja v naselbino v varno zavetje, kjer je pričakoval sodbje; Miss Reed pa je postala soproga srčnega šerifa in tako sta bila spojena dva sočna človeka.

Irska šala. Barney: „Hej, Pat, poznaš ti mladega Wickhama?“ — Pat: „Naravno, to je samoumno, tega sem že poznal, ko je bil še njegov oče majhen!“

Otročja razlaga. Oče (ki ni mogel spati): „Kaj pa je z mačko, da danes tako mjavka?“ — Sinček: „Veš, papa, pojedla je našega kanarčka in sedaj misli, da tudi ona zna peti!“

Logično. Ivo: „Mama, čemu je imenoval Robinsu svojega slugo „Petek“?“ — Mati: „Ker ga je v petek našel.“ — Ivo: „A čemu ne imenuješ mene „Četrtek“ mesto Ivo?“

Bedasto vprašanje A.: „Kam pa greš v tej vročini s zimsko suknjo?“ — B.: „Saj ne v, naša tako neumno, saj veš, kam gredo suknje ob vročini!“

Svoji k svojim!

Podpisani se priporočam bratom Slovencem in Hrvatom, da blagovolijo obiskati moj

saloon,

v katerem točim vedno sveže pivo, dobra vina in whiskey, kakor tudi druge likere in prodajam fine smodke.

Naznanjam tudi, da pošiljam denarje v staro domovino po nizke ceni in sem v zvezi z g. Fr. Sakserjem. S spoštovanjem

Martin Verzhuh,
Crested Butte, Colo.

Slovenske knjige.

V zalogi imam knjige raznih založnikov in so zaznamenovane v mojem ceniku in še mnogo novih, se priporočam cenjenim rojakom za daljna naročila. Cenik pošljem poštne prosto.

Dalje prodajam tudi ŽEPNE URE in VERIZICE itd. po zelo nizkih cenah. Denar naj si mi blagovoli naprej poslati, male zneske se lahko pošlje v poštinih znakih. Slovenska Pratika za leto 1901 po 10 centov.

Velika Pratika po 15 centov. V zalogi imam tudi podobice za jaslice in sicer pastirčke, Jezusovo rojstvo itd., list po 5 centov, 6 listov za 25 centov.

Mali zneski se mi lahko pošljejo v poštinih znakih.

MATH. POGORELC,
920 N. Chicago Street,
Joliet, Ill.

JOHN GOLOB

203 Bridge Street, v Jolietu, Ill.,
IZDELJUEM

KRANJSKE HARMONIKE

najboljše vrste in sicer:

2. 3. 4. do 5. glasne; cena 2 glasnim je \$18 do 40;
cena 3 glasnim \$25 do 80;
cena 4 glasnim od \$55 do \$100;
cena 5 glasnim od \$80 do \$150.

Na željo rojakov uglasujem orglje „sharp“ ali „flat“: f, e, d, c, a, h, kakor si kdo želi:

Nova spričevala.

Spoštovani prijatelj! — Prijel sem vaše harmonike in se vam za nje lepo zahvaljujem; prav po volji so mi in tudi drugim dopadejo, ko jih slišijo.

Box 113, Walkerville, Mont., Peter Shepar.

Dragi prijatelj! — Naznanim ti, da sem prejel harmonike. Strašno me vesele in reči smem, da se nisem nadejal taci. Res me stanejo čez \$50, a sedaj jih ne dam za \$100. — Zato se ti tako lepo zahvaljujem, ker so harmonike tako močne in posebno v glasovih, ki se prav dobro ujemajo. — Rojaki, ki želite imeti dobre orglje, obrnite se na moža, ki vam dobro postreže. — Večkrat sem že videl tvoja spričevala v naših slovenskih listih in prosim te, da tudi mojega uvrstiš med nje če te je volja, zakaj takega moža moramo ceniti.

Leadville, Colo., A. Križman.

Spoštovani g. John Golob! — Vaše harmonike sem dobil in sem tudi z njimi zadovoljen, ker so prav močno izdelane.

Bienville, La., Jakob Škrbic.

Dragi prijatelj John Golob! — Prejel sem tvoje harmonike in ti naznanjam, da sem zadovoljen z njimi in da se mi glasovi prav dopadejo. Crested Butte, Colo., M. Sodja.

denarje najceneje kupiš pri F. SAKSERJU
109 Greenwich St.,
New York.

GOTOVE

Kares in Stocki

Bremen Bahnhofgasse št. 29 Bremen.

jedina slovanska tvrdka, ktera potnike iz

Bremena v Ameriko

samo z brzimi in poštinih parniki po zmernih cenah odpremljuje.

Vožnja čez morje traja samo 5 do 6 dni.

Slovenci in Hrvatje ne opuščajte pri Vašem potovanju v Evropo se oglašiti dosepevi v Bremen v našej pisarni, kjer si denar najbolje zmenjati zamorete, ter bodete na najboljši način v domovino odpravljeni. Ako bi Vaši sorodniki ali znanci radi k Vam v Ameriko potovali, tedaj jim pišite, da naj se samo na nas obrnejo; pri nas bodo dobro poučeni, kaj ameriška postava zahteva, da ne bodo vrtnjeni in s tem denar zastoj zavozili.

Oglašila in vprašanja odgovarjajo se v vseh jezikih takoj, točno in vestno.

KAREŠ in STOCKI,
BREMEN, BAHNHOFGASSE 29.

KNAUTH, NACHOD & KUEHNE

No. 11 William Street.

Prodaja in pošilja na vse dele sveta denarne nakasnice, menlice in dolžna pisma.

Ispoljuje in isterjuje zapuščine in dolgov.

Slovanskega naroda sin glasoviti in proslavljeni zdravnik

Dr. G. IVAN POHEK,

sedaj nastanjeni zdravnik na So. East Cor. 10th & Walnut Str., in N. W. Central & Park St., Kansas City, U. S. A.

Bivši predsednik velikega nemškega vseučilišča ter predsednik zdravniškega društva in jeden najprijetnejših zdravnikov zaradi svojih zmnožnosti pri tamošnjem ljudstvu.

DR. G. IVAN POHEK

se priporoča slovenskemu občinstvu za zdravljenje vsakovrstnih notranjih kakor tudi zunanjih bolezni.

Dr. G. Ivan Pohek se je pokazal izredno nadarjenega v zdravljenju žensk in otrok; v tem je nedosegljiv.

VSI ONI

kateri nemorejo osebo priti, naj opišejo natanko svojo bolezen, koliko je stara bolezen, in on dopiše zdravlilo in navod kako se zdraviti. V slučaju, da vidi, da je bolezen neozdravljiva, pove to dotični osebi, ker neče, da bi kdo trčil po nepotrebnem svoj kravato zaslužen denar.

Kaj govorijo ljudje, kateri so bili ozdravljeni od dr. G. I. POHEKA: VSAKEMU KATEREMU PRIDE V ROKE.

Cenjeni zdravnik: — Oslobođili ste me iz hude bolezni in lepo se vam zahvalim. Živel še dolga leta za pomoč vseh rojakov, kateri se na Vas obrnejo.

J. LAVRIČ, Joliet, Ill.

Spoštovani gospod: — Osvedočil sem se, da Vaš svet in zdravila pomagajo vsem, kateri se na Vas obrnejo. Nimam besed, s katerimi bi se vam mogel dosti zahvaliti za ozdravljenje revmatizma, na katerem sem trpel 20 let. Velika vam hvala.

L. GLAVINIČ, Lead City, S. D.

Spoštovani gospod: — Trpel sem več let na notranji bolezni, tako, da nisem več mogel delati, da bi kaj zaslužil. Kadar sem pa vzel Vaša zdravila, sem bil zdrav za kratek čas. Mnoga in mnoga vam hvala.

M. BANDULA, Omaha, Nebraska.

Dragi dr. Pohek: — Imel sem dosti zdravnikov v moji težki bolezni in potrošil sem dosti denarja, pa vse brez pomoči, trpel sem dolgo časa na nadihu (Asthma) in Vi ste me dobro ozdravili, za to sem vam dolžan največjo hvalo.

P. GOLDAŠČI, Kansas City, Kans.

Dragi dr. Pohek: — Naznanjam vam, da je moja žena sedaj hvala Bogu in Vaši pomoči povsem zdrava in vesela. Mnogo se vam zahvaljujem. Ako bi jaz siromak preje vedel, ne bi bil brez koristi potrošil \$50 za ameriške zdravnike. — Kadar bodem kaj potreboval, vem se na koga obrniti. S spoštovanjem Vaš

M. LESIČ, Moyer, Pa.

Svedočim, da poznam dr. G. J. Poheka več kakor 15 let, bil je moj domači zdravnik; priporočam ga za najboljšega zdravnika v Ameriki. PETER ASMUSEN, Wamego, Kas.

Kaj pravi Hon. GEO. TROUT, predsednik banke of Kansas, v Wamego, o zdravniških sposobnostih dr. Poheka in njegovega društvenega in finančnega stanja: „Dr. Pohek brez vsake sumnje je jeden najboljših zdravnikov v Ameriki; on je storil za mene več nego kdo drugi v moji bolezni.“ Poznam ga dolgo časa in priporočam. GEO. TROUT, Wamego, Kas.

Gosp. zdravnik Pohek! Od kar sem prišel jemati Vaša zdravila, počutim se veliko boljše in vidim, da bodem brzo popolnoma zdrav. Vaš

N. BARAK, Roslyn, N. D.

Spoštovani gospod: Bil bi vam pisal preje, pa sem čakal, ako mi če biti boljše; sedaj pa vam naznanjam z zadovoljstvom, da so mi vaša zdravila pomagala in sem popolnoma zdrav. STEFFAN PETRAŠEK, Frugality, Pa.

NASVETE DAJE ZASTONJ!

Ne pozabite priloži znamko za 2 ct. za odgovor. Vsa pisma naslovite na:

DR. G. IVAN POHEK,

Post Office Boxes 553 & 563

KANSAS CITY, MO. U. S.

PAUL SCHNELLER.

Notary Public

v Calumetu, - - Mich.,

naznanja, da je pričel poslovanje, ter se Slovencem in Hrvatom priporoča za oskrbovanje v pravnih poslih v stari domovini.

Pisarna: 521 Pine Street.

IZVRSTNE SMODKE!

Vržinke z slamo, \$20 tisoč komadov. Carniola Beauty (Kranjska lepota) \$20 tisoč komadov.

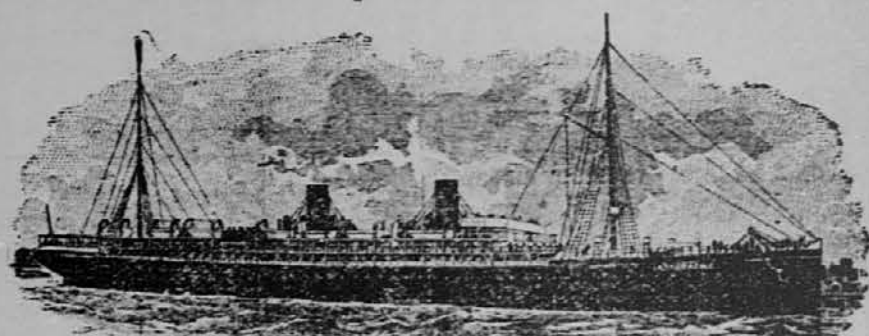
Seed Cigars \$14 tisoč komadov. Dobitno pri meni tudi fine smodke od \$14 do \$40 tisoč.

Za mnogoštevilne naročbe se uljudno priporoča:

F. A. DUSHEK,

Office: 1323 2nd Ave., New York

Compagnie Générale Transatlantique. Francoska parobrodna družba.

DIREKTA CRTA DO HAVRE-PARIS-SVICO-INNSBRUK LJUBLJANA.

POŠTNI PARNIKI:

„La Savoie“, na dva vijaka	12.000 ton	25.000 konjskih moči,
„La Touraine“, „ „ „	10.000 „	12.000 „
„L'Aquitaine“, „ „ „	10.000 „	16.000 „
„La Bretagne“, „ „ „	8.000 „	9.000 „
„La Campagne“, „ „ „	8.000 „	9.000 „
„La Gascogne“, „ „ „	8.000 „	9.000 „

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtnih ob 10. uri dopoldne.

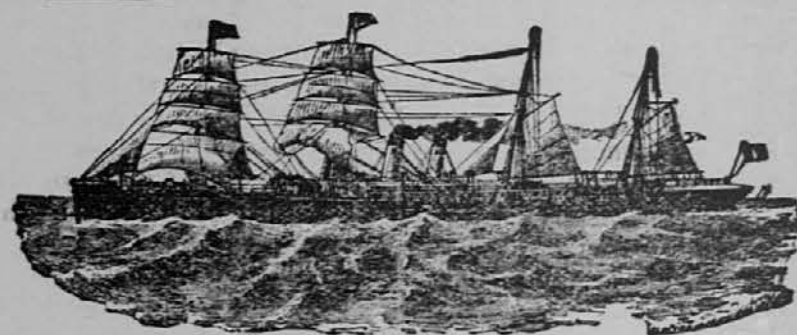
Parniki odplujejo iz pristanišča št. 42 North River, ob Morton Street:
La Champagne 20. dec. 1900. La Champagne 17. jan. 1901.
La Normandie 27. „ 1900. L'Aquitaine 24. „ 1901.
La Bretagne 3. jan. 1901. La Gascogne 31. „ 1901.
La Gascogne 10. „ 1901. La Bretagne 7. febr. 1901.

Glavna agencija: 32 BROADWAY, NEW YORK.

RED STAR LINE

(prekmorska parobrodna družba „Rudeca zvezda“)

vozi naravnost iz
New Yorka v ANTWERPEN
PHILADELPHIE v ANTWERPEN

prevažata potnike z slovečimi poštinih parniki:

„VATERLAND“, na dva vijaka,	12000 ton.	„SOUTHWARK“, na dva vijaka,	8607 ton.
(se gradil), „ „ „	12000 ton.	„FRIESLAND“, „ „ „	7116 ton.
„ZEELAND“, na dva vijaka,	12000 ton.	„WESTERLAND“, „ „ „	5736 ton.
„KENSINGTON“, na dva vijaka,	8609 ton.	„NOORDLAND“, „ „ „	5712 ton.

Pri cenah za medkrovi se vpošteta vse potrebščine, dobra hrana, najboljša postrežba.

Pot čez Antwerpen je jedna najkrajših in najprijetnejših za potnike iz ali v Avstrijo: na Kranjsko, Štajersko, Koroško, Primorje, Hrvaško, Dalmacijo in druge dele Avstrije.

Iz NEW YORKA odplujejo parniki vsako sredo opoldne od pomola št. 14, ob vznožju Fulton St. — Iz PHILADELPHIE vsako drugo sredo od pomola ob vznožju Washington St.

Glede vprašanj ali kupovanja vožnjih listkov se je obrniti na:

International Navigation Company

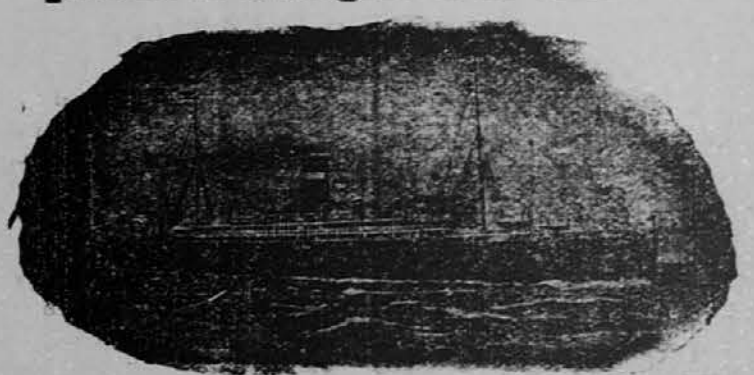
73 Broadway, NEW YORK. — 43 La Salle St., CHICAGO. — 30 Montgomery St. SAN FRANCISCO. — Third & Pine St., ST. LOUIS, ali na njene zastopnike.

Zastopnik te družbe je tudi FR. SAKSER.

HOLLAND-AMERICA LINE

(HOLLAND AMERIŠKA ČRTA)

vozi kraljevo nizozemsko in pošto Zjedinjenih držav med
New Yorkom in Rotterdamom
preko Boulogne-Sur-Mer.

POTS DAM, parnik z dvojnimi vijakom,	12500 ton.	ROTTERDAM, parnik z dvojnimi vijakom,	8300 ton.
STATENDAM, parnik z dvojnimi vijakom,	10500 ton.	Parniki: MAASDAM, SPAARNDAM in WERENDAM.	

Najcenejša vožnja do ali od vseh krajev južne Avstrije.

Radi cene glej na posebej objavljenih listinah.

Parobrodna črta ima svoje pisarne v

Trstu, št. 7 Prosta luka Inomestu, 3 Rudolfstrasse
Dunaju, I. Kolowratring 10. Brnu, 21 Krona.

Parniki odplujejo:

Iz ROTTERDAMA vsak četrtek in iz NEW YORKA vsako soboto ob 10. uri zjutraj.

Holland ameriška črta

39 Broadway, NEW YORK. 86 La Salle St., CHICAGO, Ill.

Zastopnik te družbe je tudi FR. SAKSER, 109 Greenwich St., New York.